

Brusel 30. ledna 2015
(OR. fr)

12251/6/09
REV 6

POZNÁMKA

Předmět: Konsolidované znění smlouvy o založení Evropského společenství
pro atomovou energii

ÚVODNÍ POZNÁMKA

Tato publikace obsahuje konsolidované znění Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, včetně jejích příloh a protokolů k ní, v níž jsou zapracovány změny učiněné Lisabonskou smlouvou podepsanou dne 13. prosince 2007, která vstoupila v platnost dnem 1. prosince 2009.

Tato publikace dále obsahuje změnu provedenou Protokolem, kterým se mění Protokol o přechodných ustanoveních, připojený ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, jakož i změnu provedenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 741/2012 ze dne 11. srpna 2012 o změně Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie a přílohy I k němu. Mimo to obsahuje tato publikace i změny provedené aktem o přistoupení Chorvatské republiky.

Tato publikace je dokumentačním nástrojem a orgány Evropské unie za ni neodpovídají.

Obsah

PREAMBULE	4
HLAVA I POSLÁNÍ SPOLEČENSTVÍ.....	6
HLAVA II PODPORA VÝVOJE V OBLASTI JADERNÉ ENERGIE	8
Kapitola I Rozvoj výzkumu	8
Kapitola II Šíření poznatků.....	13
<i>Oddíl 1 Poznatky, kterými Společenství disponuje.....</i>	13
<i>Oddíl 2 Jiné poznatky.....</i>	15
<i>Oddíl 3 Ustanovení o utajení.....</i>	23
<i>Oddíl 4 Zvláštní ustanovení.....</i>	28
Kapitola III Ochrana zdraví	29
Kapitola IV Investice	34
Kapitola V Společné podniky	36
Kapitola VI Zásobování	40
<i>Oddíl 1 Agentura.....</i>	41
<i>Oddíl 2 Rudy, výchozí materiály a zvláštní štěpné materiály pocházející ze Společenství.....</i>	43
<i>Oddíl 3 Rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály nepocházející ze Společenství.....</i>	48
<i>Oddíl 4 Ceny.....</i>	50
<i>Oddíl 5 Ustanovení o politice zásobování.....</i>	51
<i>Oddíl 6 Zvláštní ustanovení.....</i>	53
Kapitola VII Záruky	56
Kapitola VIII Vlastnictví	62
Kapitola IX Společný jaderný trh.....	65
Kapitola X Vnější vztahy.....	68

HLAVA III	INSTITUCIONÁLNÍ A FINANČNÍ USTANOVENÍ	72
Kapitola I	Použití některých ustanovení Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie.....	72
Kapitola II	Orgány Společenství	73
<i>Oddíl 1</i>	<i>Evropský parlament</i>	73
<i>Oddíl 2</i>	<i>Rada</i>	74
<i>Oddíl 3</i>	<i>Komise</i>	74
<i>Oddíl 4</i>	<i>Soudní dvůr Evropské unie</i>	75
<i>Oddíl 5</i>	<i>Účetní dvůr</i>	77
Kapitola III	Ustanovení společná pro více orgánů.....	77
Kapitola IV	Hospodářský a sociální výbor	78
HLAVA IV	ZVLÁŠTNÍ FINANČNÍ USTANOVENÍ	78
HLAVA V	OBECNÁ USTANOVENÍ.....	84
HLAVA VI	USTANOVENÍ O POČÁTEČNÍM OBDOBÍ (<i>zrušena</i>).....	95
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ.....		95
PŘÍLOHY		97
PŘÍLOHA I	OBLASTI VÝZKUMU JADERNÉ ENERGIE UVEDENÉ V ČLÁNKU 4 SMLOUVY.....	98
PŘÍLOHA II	PRŮMYSLOVÉ ČINNOSTI UVEDENÉ V ČLÁNKU 41 SMLOUVY	106
PŘÍLOHA III	VÝHODY, KTERÉ MOHOU BÝT POSKYTNUTY SPOLEČNÝM PODNIKŮM PODLE ČLÁNKU 48 SMLOUVY	108
PŘÍLOHA IV	SEZNAMY ZBOŽÍ A PRODUKTŮ, NA KTERÉ SE VZTAHUJE KAPITOLA IX O SPOLEČNÉM JADERNÉM TRHU.....	110
PŘÍLOHA V	ÚVODNÍ PROGRAM VÝZKUMU A VZDĚLÁVÁNÍ UVEDENÝ V ČLÁNKU 215 SMLOUVY	123

PROTOKOLY	124
PROTOKOL O ÚLOZE VNITROSTÁTNÍCH PARLAMENTŮ V EVROPSKÉ UNII	125
PROTOKOL O STATUTU SOUDNÍHO DVORA EVROPSKÉ UNIE	131
PROTOKOL O UMÍSTĚNÍ SÍDEL ORGÁNŮ A NĚKTERÝCH INSTITUCÍ, SUBJEKTŮ A ÚTVARŮ EVROPSKÉ UNIE	173
PROTOKOL O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE	175
PROTOKOL O ČLÁNKU 40.3.3 ÚSTAVY IRSKA	189
PROTOKOL O PŘECHODNÝCH USTANOVENÍCH	190

PREAMBULE

JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGIČANŮ, PREZIDENT SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, PREZIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT ITALSKÉ REPUBLIKY, JEJÍ KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVÉVODKYNĚ LUCEMBURSKA, JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKA¹,

VĚDOMI SI, že jaderná energie představuje zdroj nezbytný k rozvoji a obnově výroby a k mírovému pokroku,

PŘESVĚDČENÍ, že pouze okamžité zahájení společného úsilí poskytuje možnost dospět k výsledkům, jež odpovídají tvůrčím schopnostem jejich zemí,

ROZHODNUTÍ vytvořit podmínky pro rozvoj mocného jaderného průmyslu, který rozšíří zdroje energie, povede k modernizaci technologií a přispěje k blahobytu jejich národů v mnoha dalších oblastech,

USILUJÍCE vytvořit bezpečnostní podmínky, jež vyloučí ohrožení života a zdraví obyvatelstva,

¹ Členy Evropského společenství pro atomovou energii se od té doby staly Bulharská republika, Česká republika, Dánské království, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Chorvatská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarsko, Republika Malta, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska.

PŘEJÍCE SI přidružit i jiné země ke svému dílu a spolupracovat s mezinárodními organizacemi, které se zabývají mírovým rozvojem atomové energie,

ROZHODLI se vytvořit Evropské společenství pro atomovou energii (EURATOM), a za tím účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

(seznam zplnomocněných zástupců není přetištěn)

KTEŘÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, DOHODLI na těchto ustanoveních:

HLAVA I

POSLÁNÍ SPOLEČENSTVÍ

Článek 1

Touto smlouvou zakládají Vysoké smluvní strany mezi sebou EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII (EURATOM).

Posláním Společenství je přispět vytvořením podmínek nezbytných pro rychlé vybudování a růst jaderného průmyslu ke zvýšení životní úrovně v členských státech a k rozvoji vztahů s ostatními zeměmi.

Článek 2

K naplnění svého poslání má Společenství za podmínek stanovených touto smlouvou:

- a) rozvíjet výzkum a zajišťovat šíření technických poznatků,
- b) vypracovávat jednotné bezpečnostní standardy pro ochranu zdraví obyvatelstva a pracovníků a dbát na jejich dodržování,

- c) usnadňovat investice a zajišťovat, zejména podporou podnikání, vybudování základních zařízení nezbytných pro rozvoj jaderné energetiky ve Společenství,
- d) dbát na pravidelné a rovnoměrné zásobování všech uživatelů ve Společenství rudami a jadernými palivy,
- e) zaručovat vhodným dozorem, aby jaderný materiál nebyl zneužíván k jiným účelům, než ke kterým je určen,
- f) vykonávat vlastnické právo, jež mu bylo přiznáno ke zvláštním štěpným materiálům,
- g) zajišťovat široký odbyt a přístup k nejlepším technickým prostředkům vytvořením společného trhu zvláštních materiálů a zařízení, volným pohybem kapitálu pro investice v oblasti jaderné energie a svobodou zaměstnávání odborníků uvnitř Společenství,
- h) navazovat s ostatními zeměmi a s mezinárodními organizacemi vztahy, které mohou přispět k pokroku v mírovém využití jaderné energie.

Článek 3

(zrušen)

HLAVA II
PODPORA VÝVOJE
V OBLASTI JADERNÉ ENERGIE

Kapitola I
Rozvoj výzkumu

Článek 4

1. Komise má za úkol podporovat a usnadňovat jaderný výzkum v členských státech a doplňovat jej prováděním programu výzkumu a vzdělání ve Společenství.
2. Komise vykonává tuto činnost v oblastech vymezených v seznamu, který tvoří přílohu I této smlouvy.

Rada může tento seznam měnit kvalifikovanou většinou na návrh Komise. Komise konzultuje Výbor pro vědu a techniku stanovený v článku 134.

Článek 5

Pro účely koordinace výzkumu prováděného v členských státech a pro možnost jeho doplňování požádá Komise členské státy, jakož i osoby a podniky, aby jí předložily vlastní výzkumné programy vymezené touto žádostí, která může být buď veřejně vyhlášena, nebo určena jednotlivému příjemci a sdělena členskému státu, jemuž tento příjemce podléhá.

Poté co poskytla zúčastněným osobám veškeré možnosti k vyjádření, může Komise vydat ke každému předloženému výzkumnému programu odůvodněné stanovisko. Komise je povinna tak učinit, jestliže o to požádá stát, osoba nebo podnik, který takový výzkumný program Komisi předložil.

Komise svými stanovisky odrazuje od zbytečného dvojího úsilí a směřuje výzkum do oborů nedostatečně prozkoumaných. Komise může programy zveřejnit jen se souhlasem států, osob nebo podniků, které je předložily.

Komise pravidelně zveřejňuje seznam těch oborů jaderného výzkumu, které považuje za nedostatečně prozkoumané.

Komise může pozvat k vzájemným konzultacím a výměně informací zástupce veřejných i soukromých výzkumných středisek, jakož i všechny odborníky, kteří provádějí výzkum ve stejných nebo příbuzných oblastech.

Článek 6

K podpoře provádění výzkumných programů, které jsou jí předkládány, Komise může:

- a) poskytovat finanční příspěvky v rámci smluv o výzkumu, nikoli však podpor,
- b) poskytovat k provádění těchto programů suroviny nebo zvláštní štěpné materiály, kterými disponuje, a to za úplatu nebo bezplatně,
- c) dávat k dispozici členským státům, osobám nebo podnikům zařízení, vybavení nebo pomoc odborníků, a to za úplatu nebo bezplatně,
- d) dávat podnět ke společnému financování ze strany zúčastněných členských států, osob nebo podniků.

Článek 7

Rada jednomyslně na návrh Komise, která konzultuje Výbor pro vědu a techniku, přijme programy výzkumu a vzdělání Společenství.

Tyto programy se přijímají na období nepřesahující pět let.

Prostředky nezbytné k provádění těchto programů se každoročně zahrnují do rozpočtu pro výzkum a investice Společenství.

Komise zajišťuje provádění programů a předkládá o tom každoročně zprávu Radě.

Komise průběžně informuje Hospodářský a sociální výbor o obecných zásadách programů výzkumu a vzdělání Společenství.

Článek 8

1. Po konzultaci s Výborem pro vědu a techniku zřídí Komise Společné středisko jaderného výzkumu.

Středisko zajišťuje plnění výzkumných programů a jiných úkolů, jimiž je Komise pověří.

Středisko mimo jiné zajišťuje vytvoření jednotné terminologie v oblasti jaderné energie a jednotné soustavy měr a vah.

Středisko zřídí centrum pro metrologii v oblasti jaderné energie.

2. Středisko může ze zeměpisných nebo organizačních důvodů vyvíjet svou činnost v různých zařízeních.

Článek 9

1. Po vyžádání stanoviska Hospodářského a sociálního výboru může Komise v rámci Společného střediska jaderného výzkumu zřizovat školy pro vzdělávání odborníků, zejména v oblastech vyhledávání rud, výroby jaderných materiálů o vysoké čistotě, zpracování ozářených paliv, jaderného inženýrství, ochrany zdraví a výroby a využití radioizotopů.

Komise stanoví podrobnosti tohoto vzdělávání.

2. Bude zřízen ústav na vysokoškolské úrovni, přičemž podrobnosti jeho působení stanoví Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

Článek 10

Komise může smlouvou pověřit členské státy, osoby nebo podniky, jakož i třetí země, mezinárodní organizace nebo příslušníky třetích zemí provedením určitých částí výzkumného programu Společenství.

Článek 11

Komise zveřejňuje výzkumné programy uvedené v člancích 7, 8 a 10 a pravidelné zprávy o pokroku v jejich provádění.

Kapitola II

Šíření poznatků

Oddíl 1

Poznatky, kterými Společenství disponuje

Článek 12

Na základě žádosti podané Komisi jsou členské státy, osoby nebo podniky oprávněny získat nevýlučné licence na patenty, na prozatímně chráněná patentová práva, na užité vzory nebo na přihlášky vynálezu, které jsou ve vlastnictví Společenství, pokud mohou účinně využívat vynálezy, jež jsou předmětem licence.

Komise udělí za stejných podmínek sublicence na patenty, na prozatímně chráněná patentová práva, na užité vzory nebo na přihlášky vynálezu, je-li Společenství držitelem smluvních licencí, které toto umožňují.

Za podmínek stanovených vzájemnou dohodou s oprávněnými osobami udělí Komise tyto licence nebo sublicence a sdělí veškeré poznatky nezbytné k jejich využití. Tyto podmínky se týkají zejména přiměřené odměny a případně možnosti oprávněné osoby udělit sublicence třetím osobám a povinnosti považovat sdělené poznatky za obchodní tajemství.

Není-li možné dosáhnout dohody o podmínkách uvedených v třetím pododstavci, mohou oprávněné osoby předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie, aby stanovil přiměřené podmínky.

Článek 13

Komise sdělí členským státům, osobám a podnikům poznatky, na které se nevztahuje článek 12, nabyté Společenstvím, které jsou výsledkem provádění jeho výzkumných programů nebo které byly Komisi sděleny s oprávněním s nimi volně nakládat.

Komise může nicméně podmínit sdělení těchto poznatků požadavkem, aby s nimi bylo zacházeno jako s důvěrnými a aby nebyly předávány třetím osobám.

Komise může sdělit poznatky, které získala s výhradou omezení jejich využití a šíření – jako například takzvané utajované skutečnosti – pouze zajistí-li dodržení těchto omezení.

Oddíl 2

Jiné poznatky

a) Dobrovolné šíření

Článek 14

Komise usiluje prostřednictvím přátelské dohody o získání poznatků užitečných pro dosažení cílů Společenství a licencí na patenty, prozatímně chráněná patentová práva, užité vzory nebo přihlášky vynálezů vztahujících se k takovýmto poznatkům.

Článek 15

Komise stanoví postup, kterým si členské státy, osoby nebo podniky mohou jejím prostřednictvím vyměňovat předběžné nebo konečné výsledky svých výzkumů, pokud těchto výsledků nebylo dosaženo Společenstvím na základě výzkumných úkolů zadaných Komisí.

Tento postup musí zaručit důvěrnou povahu výměny. Sdělené výsledky může Komise nicméně předat Společnému středisku jaderného výzkumu pro účely dokumentace, aniž by toto předání zakládalo právo na využívání, ke kterému původce sdělení nedal svůj předchozí souhlas.

Článek 16

1. Jakmile je u členského státu podána přihláška vynálezu nebo užitého vzoru z oblasti jaderné energie, požádá tento členský stát přihlašovatele o souhlas s tím, aby obsah přihlášky byl neprodleně sdělen Komisi.

Jestliže s tím přihlašovatel souhlasí, sdělení proběhne ve lhůtě tří měsíců ode dne podání přihlášky. Jestliže s tím přihlašovatel nesouhlasí, oznámí členský stát v téže lhůtě Komisi podání přihlášky.

Komise může od členského státu žádat, aby jí sdělil obsah přihlášky, jejíž podání jí bylo oznámeno.

Komise předloží svou žádost ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení. Jakékoli prodloužení této lhůty má za následek stejné prodloužení lhůty uvedené v šestém pododstavci.

Členský stát je po obdržení žádosti Komise povinen opět požádat přihlašovatele o souhlas s tím, aby byl obsah přihlášky sdělen Komisi. V případě jeho souhlasu proběhne sdělení neprodleně.

Jestliže s tím žadatel nesouhlasí, je členský stát i přesto povinen učinit toto sdělení Komisi po uplynutí lhůty osmnácti měsíců ode dne podání přihlášky.

2. Členské státy mají povinnost uvědomit Komisi, a to ve lhůtě osmnácti měsíců ode dne podání přihlášky, o existenci jakékoli dosud nezveřejněné přihlášky vynálezu nebo užitného vzoru, o němž se po prvním přezkoumání domnívají, že ačkoli se oblasti jaderné energie přímo netýká, s rozvojem jaderné energie ve Společenství bezprostředně souvisí a je pro něj podstatný.

Na žádost Komise jí bude obsah přihlášky sdělen ve lhůtě dvou měsíců.

3. Členské státy co nejvíce zkrátí dobu řízení o přihláškách vynálezů nebo užitných vzorů, jež se týkají oblastí uvedených v odstavci 1 a 2 a jsou předmětem žádosti Komise, aby jejich uveřejnění proběhlo v co nejkratší lhůtě.
4. Výše uvedená sdělení musí Komise považovat za důvěrná. Sdělení mohou být učiněna pouze k dokumentačním účelům. Komise však může využívat sdělené vynálezy pouze se souhlasem přihlašovatele nebo v souladu s články 17 až 23.
5. Ustanovení tohoto článku se nepoužijí, jestliže taková sdělení nejsou slučitelná s dohodou uzavřenou se třetí zemí nebo s mezinárodní organizací.

Článek 17

1. Nebylo-li dosaženo přátelské dohody, mohou být nevýlučné licence uděleny za podmínek stanovených v článcích 18 až 23 rozhodčím řízením nebo z moci úřední:
 - a) Společenství nebo společným podnikům, jimž je toto právo přiznáno na základě článku 48, na patenty, na prozatímně chráněná patentová práva a na užitné vzory, které se přímo týkají jaderného výzkumu, v rozsahu, v němž je udělení licencí nutné k pokračování jejich vlastního výzkumu nebo nezbytné k provozu jejich zařízení.

Na žádost Komise budou licence obsahovat možnost zmocnit třetí osoby, aby využívaly vynálezu, pokud provádějí činnosti nebo zakázky ve prospěch Společenství nebo společných podniků;
 - b) osobám nebo podnikům, které o to požádaly Komisi, na patenty, prozatímně chráněná patentová práva a užitné vzory přímo spojené s rozvojem jaderné energie ve Společenství a pro něj podstatné, jsou-li splněny všechny následující podmínky:
 - i) uplynula lhůta nejméně čtyř let od podání přihlášky vynálezu, nejedná-li se o vynález přímo z oblasti jaderné energie;

- ii) na území členského státu, kde je vynález chráněn, nejsou z hlediska tohoto vynálezu potřeby rozvoje jaderné energie, jak je chápe Komise, uspokojeny;
- iii) držitel práva, který byl vyzván, aby sám nebo prostřednictvím osob, kterým poskytl licenci, uspokojil tyto potřeby, tak neučinil;
- iv) osoby nebo podniky žádající o licenci jsou schopny účinně uspokojit tyto potřeby jejím využitím.

Členské státy nemohou pro uspokojení uvedených potřeb přijmout bez předchozí žádosti Komise žádná donucovací opatření na základě svých vnitrostátních právních předpisů, která by vedla k omezení ochrany poskytnuté vynálezu.

2. Nevýlučná licence nemůže být za podmínek stanovených v předchozím odstavci udělena, jestliže držitel práva uvede oprávněný důvod, a to zejména skutečnost, že neměl k dispozici přiměřenou lhůtu.
3. Udělení licence za podmínek odstavce 1 zakládá právo na plnou úhradu, jejíž výše bude dohodnuta mezi držitelem práva k patentu, prozatímně chráněnému patentovému právu či užitnému vzoru a držitelem licence.
4. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

Článek 18

Pro účely uvedené v tomto oddílu se zřizuje rozhodčí výbor; jeho členy jmenuje a jeho jednací řád přijme Rada na návrh Soudního dvora Evropské unie.

Ve lhůtě jednoho měsíce od oznámení rozhodnutí rozhodčího výboru mohou účastníci řízení podat opravný prostředek s odkladným účinkem k Soudnímu dvoru Evropské unie. Přezkum Soudním dvorem Evropské unie se omezí pouze na formální správnost rozhodnutí a výklad této smlouvy rozhodčím výborem.

Konečná rozhodnutí rozhodčího výboru mají mezi účastníky řízení povahu věci rozhodnuté. Jsou vykonatelná za podmínek stanovených v článku 164.

Článek 19

Pokud Komise poté, co nedosáhne přátelské dohody, navrhne udělení licence v některém z případů uvedených v článku 17, oznámí to držiteli práva k patentu, prozatímně chráněnému patentovému právu, užitému vzoru nebo přihlašovatelí vynálezu a ve svém oznámení uvede jméno žadatele o licenci a rozsah licence.

Článek 20

Držitel práva může ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení oznámení podle článku 19 navrhnout Komisi a popřípadě třetí osobě žádající o licenci uzavření rozhodčí smlouvy zakládající pravomoc rozhodčího výboru.

Odmítne-li Komise nebo třetí osoba žádající o licenci uzavřít rozhodčí smlouvu, nemůže Komise vyžadovat od členského státu nebo jeho příslušných orgánů, aby licenci udělily nebo nechaly udělit.

Shledá-li rozhodčí výbor, kterému byla věc předložena na základě rozhodčí smlouvy, že žádost Komise je v souladu s článkem 17, vydá odůvodněné rozhodnutí o udělení licence žadateli a stanoví v něm podmínky a úhradu za licenci, pokud se na nich strany nedohodly.

Článek 21

Nenavrhne-li držitel práva předložit věc rozhodčímu výboru, může Komise vyžadovat od dotyčného členského státu nebo jeho příslušných orgánů, aby licenci udělily nebo nechaly udělit.

Shledají-li členské státy nebo jejich příslušné orgány po vyslechnutí držitele práva, že podmínky podle článku 17 nejsou splněny, oznámí Komisi, že odmítají licenci udělit nebo nechat udělit.

Odmítnou-li licenci udělit nebo nechat udělit, nebo nevyjádří-li se ve lhůtě čtyř měsíců od podání žádosti k udělení licence, může Komise ve lhůtě dvou měsíců předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

Držitel práva musí být vyslechnut v řízení před Soudním dvorem Evropské unie.

Shledá-li Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku, že podmínky podle článku 17 jsou splněny, jsou zúčastněný členský stát nebo jeho příslušné orgány povinny přijmout opatření nezbytná k výkonu tohoto rozsudku.

Článek 22

1. Nedojde-li k dohodě o výši úhrady mezi držitelem práva k patentu, prozatímně chráněnému patentovému právu či užitnému vzoru a držitelem licence, mohou zúčastněné strany uzavřít rozhodčí smlouvu zakládající pravomoc rozhodčího výboru.

Tím se strany vzdávají veškerého práva na odvolání; článek 18 tím není dotčen.

2. Odmítne-li držitel licence uzavřít rozhodčí smlouvu, považuje se jemu udělená licence za neplatnou od počátku.

Odmítne-li držitel práva uzavřít rozhodčí smlouvu, určí úhradu ve smyslu ustanovení tohoto článku příslušné vnitrostátní orgány.

Článek 23

Po uplynutí lhůty jednoho roku mohou být rozhodnutí rozhodčího výboru nebo příslušných vnitrostátních orgánů přezkoumána z hlediska podmínek licence, pokud k tomu nové skutečnosti zakládají důvod.

Rozhodnutí přezkoumá orgán, který je vydal.

Oddíl 3

Ustanovení o utajení

Článek 24

Poznatky, které získá Společenství při provádění vlastního výzkumného programu a jejichž prozrazení by mohlo poškodit obranné zájmy jednoho nebo více členských států, podléhají utajení za následujících podmínek:

1. Rada přijme na návrh Komise nařízení o utajovaných skutečnostech, které určí v souladu s tímto článkem různé stupně utajení a bezpečnostní opatření, jež se na každý z nich použijí.

2. Komise předběžně zařadí do odpovídajících stupňů utajení stanovených bezpečnostními předpisy ty poznatky, jejichž prozrazení by mohlo dle jejího názoru poškodit obranné zájmy jednoho nebo více členských států.

Neprodleně sdělí tyto poznatky členským státům, které jsou povinny předběžně zajistit jejich utajení za stejných podmínek.

Členské státy do tří měsíců sdělí Komisi, zda si přejí zachovat předběžně použitý stupeň utajení, nahradit ho jiným nebo utajení zcela zrušit.

Po uplynutí této lhůty se z požadovaných stupňů utajení použije ten nejpřísnější. Komise to oznámí členským státům.

Na žádost Komise nebo členského státu může Rada jednomyslně změnit stupeň utajení nebo utajení zrušit. Rada si před vyjádřením k žádosti členského státu opatří stanovisko Komise.

3. Články 12 a 13 se nepoužijí na poznatky podléhající utajení.

Nicméně za podmínek, že jsou dodržována předepsaná bezpečnostní opatření,

- a) může Komise poznatky uvedené v člancích 12 a 13 sdělit:
 - i) společnému podniku,
 - ii) osobě nebo podniku jinému než společnému podniku prostřednictvím členského státu, na jehož území vykonávají činnost,
- b) může členský stát sdělit poznatky uvedené v článku 13 osobě nebo podniku jinému než společnému podniku, který vykonává činnost na území tohoto státu, bude-li toto sdělení oznámeno Komisi,
- c) každý členský stát je dále oprávněn požadovat od Komise pro vlastní potřeby nebo pro potřeby osoby nebo podniku, který vykonává činnost na území tohoto státu, udělení licence podle článku 12.

1. Členský stát, který sděluje existenci nebo obsah přihlášky vynálezu nebo užitného vzoru, která se týká oblasti uvedené v čl. 16 odst. 1 nebo 2, uvede popřípadě potřebu zařadit tuto přihlášku z bezpečnostních důvodů do určitého stupně utajení; přitom upřesní pravděpodobnou dobu utajení.

Komise předá ostatním členským státům všechna sdělení, která obdrží podle předchozího pododstavce. Komise a členské státy jsou povinny dodržovat opatření, která podle bezpečnostních předpisů vyplývají ze stupně utajení požadovaného státem původu sdělení.

2. Komise může tato sdělení rovněž předat společným podnikům nebo prostřednictvím členského státu osobě nebo podniku jinému než společnému podniku, který vykonává činnost na území tohoto státu.

Vynálezy, které jsou předmětem přihlášek uvedených v odstavci 1, mohou být využívány pouze se souhlasem žadatele nebo v souladu s ustanovením článků 17 až 23.

Sdělení a popřípadě využívání uvedená v tomto odstavci podléhají opatřením, která podle bezpečnostních předpisů vyplývají ze stupně utajení požadovaného státem původu sdělení.

Sdělení podléhají ve všech případech souhlasu státu jejich původu. Sdělení a využití mohou být odepřena pouze z důvodů obrany.

3. Na žádost Komise nebo členského státu může Rada jednomyslně změnit stupeň utajení nebo utajení zrušit. Rada si před vyjádřením k žádosti členského státu opatří stanovisko Komise.

Článek 26

1. Jsou-li poznatky, které jsou předmětem patentu, přihlášky vynálezu, prozatímně chráněného patentového práva, užitého vzoru nebo přihlášky užitého vzoru, utajeny v souladu s ustanovením článků 24 a 25, nemohou členské státy, které žádají o utajení, odmítnout povolení podat obdobné přihlášky v jiných členských státech.

Každý členský stát přijme opatření nezbytná k utajení těchto práv a přihlášek postupem stanoveným jeho vnitrostátními právními předpisy.

2. Poznatky utajené podle článku 24 mohou být předmětem přihlášky mimo členské státy pouze s jejich jednomyslným souhlasem. Nevyjádří-li státy svůj postoj, předpokládá se jejich souhlas po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy Komise sdělila poznatky členským státům.

Článek 27

Náhradu škody utrpěné přihlašovatelem v důsledku utajení z důvodů obrany upravují vnitrostátní právní předpisy členských států a hradí ji stát, který požadoval utajení nebo který vyvolal zpřísnění či prodloužení utajení nebo zákaz podání přihlášky mimo Společenství.

Pokud k zpřísnění nebo prodloužení utajení nebo k zákazu podání přihlášky mimo Společenství dalo podnět více členských států, uhradí škodu vyplývající z jejich žádosti společně a nerozdílně.

Společenství nemůže požadovat žádnou náhradu škody na základě tohoto článku.

Oddíl 4

Zvláštní ustanovení

Článek 28

Pokud jsou dosud nezveřejněné přihlášky vynálezů nebo užitných vzorů nebo patenty nebo užitné vzory utajené z důvodů obrany neoprávněně využívány nebo prozrazeny třetí osobě v důsledku jejich sdělení Komisi, nahradí Společenství oprávněnému způsobenou škodu.

Aniž jsou dotčena práva Společenství vůči původci škody, právo oprávněných na náhradu škody vůči třetím osobám přechází na Společenství v rozsahu, v jakém škodu samo nahradilo. Tím není dotčeno právo Společenství postupovat proti původci škody v souladu s obecně závaznými předpisy.

Článek 29

Jakákoli dohoda nebo smlouva o výměně vědeckých nebo průmyslových poznatků z oblasti jaderné energie mezi členským státem, osobou nebo podnikem a třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, která vyžaduje na některé ze stran podpis státu vykonávajícího svou suverenitu, musí být uzavřena Komisí.

Komise však může zmocnit členský stát, osobu nebo podnik k uzavření takové dohody za podmínek, které Komise považuje za vhodné, s výhradou ustanovení článků 103 a 104.

Kapitola III

Ochrana zdraví

Článek 30

V rámci Společenství se stanoví základní standardy ochrany zdraví obyvatelstva a pracovníků před nebezpečím ionizujícího záření.

Výrazem „základní standardy“ se rozumí:

- a) nejvyšší přípustné dávky poskytující dostatečnou bezpečnost,
- b) nejvyšší přípustný stupeň ozáření a zamoření,
- c) základní zásady lékařského dohledu nad pracovníky.

Článek 31

Komise vypracuje základní standardy po obdržení stanoviska skupiny osobností jmenovaných Výborem pro vědu a techniku z řad vědeckých odborníků členských států, zejména odborníků v oblasti veřejného zdraví. Komise si k takto vypracovaným základním standardům vyžádá stanovisko Hospodářského a sociálního výboru.

Základní standardy přijme Rada po konzultaci s Evropským parlamentem kvalifikovanou většinou na návrh Komise, která jí předá obdržená stanoviska výborů.

Článek 32

Na žádost Komise nebo členského státu mohou být základní standardy revidovány nebo doplněny v souladu s postupem stanoveným v článku 31.

Komise je povinna přezkoumat každou žádost podanou členským státem.

Článek 33

Každý členský stát vydá právní a správní předpisy k dodržování přijatých základních standardů a přijme opatření nezbytná k výuce, vzdělávání a odborné přípravě.

Komise vydá vhodná doporučení, která uvedou do souladu stávající právní předpisy členských států v této oblasti.

Za tím účelem jsou členské státy povinny sdělit Komisi tyto právní předpisy, pokud jsou závazné v okamžiku vstupu této smlouvy v platnost, jakož i všechny pozdější návrhy právních předpisů stejné povahy.

Případná doporučení Komise týkající se návrhů právních ustanovení musí být vydána ve lhůtě tří měsíců ode dne sdělení těchto návrhů.

Článek 34

Kterýkoli členský stát, na jehož území se mají uskutečnit zvláště nebezpečné pokusy, je povinen přijmout doplňující opatření pro ochranu zdraví poté, co k nim obdržel stanovisko Komise.

Mohou-li účinky těchto pokusů ohrozit území jiných členských států, je nutné souhlasné stanovisko Komise.

Článek 35

Každý členský stát zřídí zařízení nezbytná k soustavnému monitorování úrovně radioaktivity v ovzduší, vodě a půdě a ke kontrole dodržování základních standardů.

Komise má právo přístupu k těmto monitorovacím zařízením; může prověřovat jejich provoz a účinnost.

Článek 36

Příslušné orgány budou Komisi pravidelně sdělovat informace o monitorování podle článku 35 tak, aby byla Komise průběžně informována o úrovni radioaktivity, které je obyvatelstvo vystaveno.

Článek 37

Každý členský stát je povinen poskytnout Komisi všeobecné údaje, které se týkají veškerých plánů na zneškodňování radioaktivních odpadů v jakékoli formě, aby mohla určit, zda provedení takového plánu může vést k radioaktivnímu zamoření vody, půdy nebo vzdušného prostoru jiného členského státu.

Komise po poradě se skupinou odborníků zmíněnou v článku 31 vydá své stanovisko ve lhůtě šesti měsíců.

Článek 38

Komise vydá pro členské státy doporučení týkající se úrovně radioaktivity v ovzduší, ve vodě a v půdě.

V naléhavém případě Komise přijme směrnici, kterou vyzve dotyčný členský stát, aby ve lhůtě stanovené Komisí přijal opatření nezbytná k zamezení překročení základních standardů a k zajištění dodržování právních předpisů.

Jestliže dotyčný stát nedosáhne souladu se směrnicí Komise ve stanovené lhůtě, může Komise nebo jakýkoli zúčastněný členský stát, odchýlně od článků 258 a 259 Smlouvy o fungování Evropské unie, neprodleně předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

Článek 39

Komise zřídí v rámci Společného střediska jaderného výzkumu ihned po jeho založení oddělení pro dokumentaci a výzkum v oblasti ochrany zdraví.

Posláním tohoto oddělení je zejména shromažďovat dokumentaci a informace podle článků 33, 36 a 37 a pomáhat Komisi při plnění úkolů svěřených jí touto kapitolou.

Kapitola IV

Investice

Článek 40

Aby vyvolala iniciativu osob a podniků a usnadnila koordinovaný rozvoj jejich investic v oblasti jaderné energie, zveřejňuje Komise pravidelně programy informativní povahy, které se týkají zejména cílů výroby jaderné energie a investic jakékoli povahy nezbytných pro jejich dosažení.

Komise si vyžádá stanovisko Hospodářského a sociálního výboru k těmto programům před jejich zveřejněním.

Článek 41

Osoby a podniky působící v průmyslových odvětvích vyjmenovaných v příloze II této smlouvy jsou povinny sdělit Komisi investiční záměry pro nová zařízení, jakož i pro náhrady nebo přeměny stávajících zařízení, které odpovídají typem a rozsahem požadavků stanoveným Radou na návrh Komise.

Seznam výše uvedených průmyslových odvětví může Rada měnit kvalifikovanou většinou na návrh Komise, která si předem vyžádá stanovisko Hospodářského a sociálního výboru.

Článek 42

Záměry uvedené v článku 41 musí být sděleny Komisi a pro informaci zúčastněným členským státům nejpozději tři měsíce před uzavřením prvních smluv s dodavateli nebo tři měsíce před zahájením prací, pokud mají být provedeny vlastními prostředky podniku.

Rada může na návrh Komise tuto lhůtu změnit.

Článek 43

Komise projedná s osobami nebo podniky všechny stránky investičních záměrů spojené s cíli této smlouvy.

Komise sdělí svůj názor zúčastněnému členskému státu.

Článek 44

Komise může se souhlasem členských států, osob a podniků zveřejnit investiční záměry, které jí byly sděleny.

Kapitola V
Společné podniky

Článek 45

Podniky, které mají prvořadý význam pro rozvoj jaderného průmyslu ve Společenství, mohou být v souladu s následujícími články zřízeny jako společné podniky ve smyslu této smlouvy.

Článek 46

1. Každý projekt na založení společného podniku pocházející od Komise, členského státu nebo z jakéhokoli jiného podnětu bude předložen Komisi k šetření.

Komise si za tím účelem opatří stanovisko členských států, jakož i všech veřejných a soukromých subjektů, které by podle jejího názoru mohly poskytnout k projektu objasnění.

2. Komise postoupí Radě každý projekt na založení společného podniku s odůvodněným stanoviskem.

Vydá-li příznivé stanovisko o nezbytnosti zamýšleného společného podniku, předloží Komise Radě návrhy týkající se:

- a) místa zřízení,

- b) stanov,
- c) rozsahu a časového rozvrhu financování,
- d) případné účasti Společenství na financování společného podniku,
- e) případné účasti třetí země, mezinárodní organizace nebo příslušníka třetí země na financování nebo na řízení společného podniku,
- f) poskytnutí všech výhod nebo části výhod uvedených v příloze III této smlouvy.

Komise připojí podrobnou zprávu o celém projektu.

Článek 47

Předloží-li Komise věc Radě, může si tato od Komise vyžádat další informace a šetření, jež pokládá za nezbytné.

Shledá-li Rada usnesením přijatým kvalifikovanou většinou, že projekt předložený Komisí se zamítavým stanoviskem má být přesto uskutečněn, je Komise povinna předložit Radě návrhy a podrobnou zprávu ve smyslu ustanovení článku 46.

V případě souhlasného stanoviska Komise nebo v případě uvedeném v předchozím pododstavci se Rada usnáší kvalifikovanou většinou o každém návrhu Komise.

Rada se však musí vyslovit jednomyslně, pokud jde o

- a) účast Společenství na financování společného podniku,
- b) účast třetí země, mezinárodní organizace či příslušníka třetí země na financování nebo řízení společného podniku.

Článek 48

Rada může jednomyslně na návrh Komise umožnit každému společnému podniku požívání všech výhod nebo části výhod uvedených v příloze III této smlouvy; každý členský stát je povinen zajistit poskytnutí těchto výhod v rozsahu, jež mu přísluší.

Rada může stejným postupem stanovit podmínky, na něž je poskytnutí těchto výhod vázáno.

Článek 49

Společné podniky se zřizují rozhodnutím Rady.

Každý společný podnik má právní subjektivitu.

V každém z členských států požívá společný podnik nejširší právní způsobilosti, jakou dotyčné vnitrostátní právní předpisy přiznávají právnickým osobám; může zejména nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

Nestanoví-li tato smlouva či stanovy společného podniku jinak, vztahují se na každý společný podnik předpisy závazné pro průmyslové či obchodní podniky; stanovy mohou odkazovat podpůrně na vnitrostátní právní předpisy členských států.

S výhradou pravomocí, které tato smlouva přiznává Soudnímu dvoru Evropské unie, rozhodují spory týkající se společných podniků příslušné vnitrostátní soudy.

Článek 50

Stanovy společných podniků jsou popřípadě měněny v souladu se zvláštními ustanoveními, která jsou v nich za tím účelem obsažena.

Tyto změny však mohou vstoupit v platnost až po schválení Radou, která rozhoduje na návrh Komise za stejných podmínek, jaké stanoví článek 47.

Článek 51

Komise zajistí provádění všech rozhodnutí Rady, která se týkají zřízení společných podniků, až do doby, kdy budou ustaveny orgány odpovědné za provoz těchto podniků.

Kapitola VI

Zásobování

Článek 52

1. Zásobování rudami, výchozími materiály a zvláštními štěpnými materiály je zajištěno v souladu s touto kapitolou na zásadě rovného přístupu ke zdrojům prostřednictvím společné politiky zásobování.
2. Za tím účelem a v souladu s touto kapitolou:
 - a) jsou zakázána veškerá jednání, jejichž cílem je zajistit některým uživatelům zvýhodněné postavení,
 - b) zřizuje se Agentura, která má opční právo na rudy, výchozí materiály a zvláštní štěpné materiály vyprodukované na územích členských států a výlučné právo na uzavírání smluv o dodávkách rud, výchozích materiálů a zvláštních štěpných materiálů pocházejících ze zemí uvnitř nebo vně Společenství.

Agentura nesmí diskriminovat uživatele v závislosti na tom, k jakému účelu hodlají dodávky použít, pokud toto použití není protiprávní nebo pokud toto použití není v rozporu s podmínkami stanovenými pro dotyčné dodávky dodavatelem vně Společenství.

Oddíl 1
Agentura

Článek 53

Agentura podléhá doзору Komise, která jí vydává směrnice, má právo veta proti jejím rozhodnutím a jmenuje jejího generálního ředitele a jeho náměstka.

Každý úkon Agentury učiněný mlčky či výslovně při výkonu jejího opčního práva nebo výlučného práva uzavírat smlouvy o dodávkách může být zúčastněnými stranami předložen Komisi, která o věci rozhodne ve lhůtě jednoho měsíce.

Článek 54

Agentura má právní subjektivitu a je finančně samostatná.

Stanovy Agentury přijme Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

Stejným způsobem mohou být stanovy měněny.

Stanovy určí základní kapitál Agentury a způsob jeho upisování. Většina základního kapitálu musí v každém případě náležet Společenství a členským státům. O rozdělení základního kapitálu rozhodují členské státy vzájemnou dohodou.

Stanovy určí způsob obchodního vedení Agentury. Mohou stanovit poplatky za obchody určené k pokrytí výdajů spojených s činností Agentury.

Článek 55

Členské státy Agentuře sdělují nebo zajistí, aby jí byly sdělovány, veškeré informace nezbytné k výkonu jejího opčního práva a jejího výlučného práva uzavírat smlouvy o dodávkách.

Článek 56

Členské státy zaručí Agentuře na svých územích svobodný výkon jejích činností.

Členské státy mohou vytvořit subjekt nebo subjekty, jež budou příslušné ve vztazích s Agenturou zastupovat výrobce a uživatele z mimoevropských území podléhajících jejich pravomoci.

Oddíl 2
Rudy, výchozí materiály a zvláštní štěpné materiály
pocházející ze Společenství

Článek 57

1. Opční právo Agentury zahrnuje:
 - a) nabytí užívacího práva a práva na spotřebu materiálů ve vlastnictví Společenství podle kapitoly VIII,
 - b) nabytí vlastnického práva ve všech ostatních případech.
2. Agentura vykonává své opční právo uzavíráním smluv s producenty rud, výchozích materiálů a zvláštních štěpných materiálů.

S výhradou článků 58, 62 a 63 je každý producent povinen nabídnout Agentuře rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály, které produkuje na územích členských států, před jejich užitím, převodem nebo uskladněním.

Článek 58

Provádí-li producent několik stupňů zpracování počínaje těžbou rudy a konče výrobou kovu, je pouze povinen nabídnout Agentuře produkt ve stupni zpracování, který si sám zvolí.

Totéž platí pro podniky, mezi nimiž existují vazby, které byly Komisi včas oznámeny a projednány s ní postupem podle článků 43 a 44.

Článek 59

Neuplatní-li Agentura své opční právo k celé produkci nebo její části, je producent oprávněn:

- a) zpracovat rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály vlastními prostředky nebo na základě smlouvy o dílo za podmínky, že Agentuře nabídne produkt zpracování,
- b) na základě rozhodnutí Komise prodávat svou produkci mimo Společenství, pokud ji nenabídne za výhodnějších podmínek než těch, které obsahovala jeho nabídka Agentuře. Vývoz zvláštních štěpných materiálů může nicméně v souladu s článkem 62 uskutečnit pouze Agentura.

Komise nemůže udělit oprávnění, jestliže příjemci těchto dodávek neposkytují veškeré záruky, že obecné zájmy Společenství budou respektovány, nebo jestliže ustanovení a podmínky těchto smluv jsou v rozporu s cíli této smlouvy.

Článek 60

Případní uživatelé Agentuře pravidelně sdělují své požadavky na dodávky s upřesněním množství, fyzikálních a chemických vlastností, místa původu, použití, dodacích lhůt a cen, které by měly tvořit ustanovení a podmínky dodací smlouvy, jež chtějí uzavřít.

Obdobně sdělují producenti Agentuře nabídky, které jsou schopni učinit, se všemi podrobnostmi nezbytnými k vytvoření svých výrobních programů, zejména s dobou trvání smluv. Doba trvání těchto smluv nesmí přesáhnout deset let, neschválí-li Komise delší dobu trvání.

Agentura informuje všechny případné uživatele o nabídkách a o objemu žádostí, které obdržela, a vyzve je, aby podali své objednávky ve stanovené lhůtě.

Po obdržení těchto objednávek oznámí Agentura podmínky, za kterých je může splnit.

Jestliže Agentura není schopna zcela splnit všechny obdržené objednávky, rozdělí dodávky poměrně podle objednávek, které odpovídají každé z nabídek, s výhradou ustanovení článků 68 a 69.

Pravidla Agentury, která podléhají schválení Komise, stanoví podrobnosti vyrovnání nabídky a poptávky.

Článek 61

Agentura je povinna splnit všechny objednávky, pokud jejich splnění nebrání právní nebo faktické překážky.

Agentura může, dodrží-li požadavky článku 52, požadovat od uživatelů, aby při uzavření smlouvy poskytli přiměřenou zálohu buď jako záruku, nebo k usnadnění vlastních dlouhodobých závazků vůči producentům, které jsou nezbytné ke splnění objednávky.

Článek 62

1. Agentura uplatňuje své opční právo na zvláštní štěpné materiály vyprodukované na územích členských států, aby:
 - a) pokryla poptávku uživatelů ve Společenství za podmínek stanovených v článku 60 nebo,

- b) sama skladovala tyto materiály nebo,
 - c) vyvážela tyto materiály s povolením Komise vydaným v souladu s čl. 59 písm. b) druhým pododstavcem.
2. Aniž by se na tyto materiály a odpady obsahující tyto materiály přestala používat ustanovení kapitoly VII, jsou ponechány producentovi, aby je mohl:
- a) uskladnit s povolením Agentury nebo,
 - b) použít pro své výrobní potřeby nebo,
 - c) dát za účelem uskutečnění programu, jež byl Komisi sdělen v náležitém předstihu, k dispozici podnikům ve Společenství, které jsou přímými vazbami spojeny s tímto producentem, přičemž cílem ani důsledkem těchto vazeb není omezit výrobu, technický rozvoj nebo investice, ani nekale vytvořit nerovnosti mezi uživateli ve Společenství.
3. Ustanovení článku 89 odst. 1 písm. a) se použije na zvláštní štěpné materiály získané na územích členských států, ke kterým Agentura neuplatnila své opční právo.

Článek 63

Rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály získané společnými podniky jsou uživatelům přidělovány v souladu se stanovami nebo smluvními ujednáními, kterými se řídí tyto podniky.

Oddíl 3

Rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály
nepocházející ze Společenství

Článek 64

Nestanoví-li tato smlouva jinak, má Agentura výlučné právo uzavírat dohody nebo smlouvy, jejichž hlavním předmětem jsou dodávky rud, výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů pocházejících ze zemí vně Společenství; jedná při tom případně v rámci dohod uzavřených mezi Společenstvím a třetí zemí nebo mezinárodní organizací.

Článek 65

Článek 60 se použije na požadavky uživatelů a na smlouvy uzavřené mezi uživateli a Agenturou o dodávkách rud, výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů pocházejících ze zemí vně Společenství.

Agentura však může určit zeměpisný původ dodávek, aby zajistila uživateli podmínky přinejmenším tak výhodné, jako podmínky uvedené v objednávce.

Článek 66

Jestliže Komise na žádost dotyčných uživatelů zjistí, že Agentura není schopna v přiměřené lhůtě splnit zcela nebo zčásti objednané dodávky nebo je schopna je splnit pouze za nekalou cenu, mají uživatelé právo uzavřít přímo smlouvy na dodávky pocházející ze zemí vně Společenství, pokud tyto smlouvy v zásadě odpovídají potřebám vyjádřeným v jejich objednávce.

Toto právo se uděluje na dobu jednoho roku s možností prodloužení, jestliže i nadále trvá stav, který odůvodňuje jeho udělení.

Uživatelé, kteří uplatní právo uvedené v tomto článku, jsou povinni Komisi sdělit navrhované přímé smlouvy. Komise se může ve lhůtě jednoho měsíce vyjádřit proti uzavření takových smluv, jsou-li v rozporu s cíli této smlouvy.

Oddíl 4

Ceny

Článek 67

Nestanoví-li tato smlouva jinak, vyplývají ceny ze střetu nabídky a poptávky za podmínek stanovených v článku 60; použití odporujících vnitrostátních předpisů členských států je nepřípustné.

Článek 68

Ovlivňování cen s cílem zajistit některým uživatelům přednostní postavení v rozporu se zásadou rovného přístupu, vyplývající z této kapitoly, je zakázáno.

Jestliže Agentura zjistí takové jednání, oznámí je Komisi.

Jestliže Komise shledá, že zjištění je odůvodněné, může pro sporné nabídky stanovit ceny v souladu se zásadou rovného přístupu.

Článek 69

Rada může stanovit ceny jednomyslně na návrh Komise.

Jestliže Agentura stanoví na základě článku 60 podmínky, za kterých mohou být objednávky splněny, může navrhnout uživatelům, kteří podali objednávku, vyrovnání cen.

Oddíl 5

Ustanovení o politice zásobování

Článek 70

Komise může v mezích rozpočtu Společenství finančně přispívat za podmínek, které sama určí, na průzkum nerostných ložisek na územích členských států.

Komise může členským státům podávat doporučení v oblasti průzkumu a těžby nerostných ložisek.

Členské státy jsou povinny jednou ročně předložit Komisi zprávu o rozvoji průzkumu ložisek, těžby, o předpokládaných zásobách a o provedených nebo navržených investicích do těžby na jejich územích. Tyto zprávy se předkládají Radě se stanoviskem Komise, které se zejména soustředí na činnost členských států vyplývající z doporučení podaného podle předchozího pododstavce.

Jestliže Rada poté, co jí Komise věc předložila, kvalifikovanou většinou shledá, že i přes možnosti těžby, které se jeví dlouhodobě hospodářsky oprávněné, jsou opatření k průzkumu ložisek a zvyšování těžby i nadále znatelně nedostatečná, má se zato, že se dotyčný členský stát vzdal pro sebe i pro své státní příslušníky práva rovného přístupu k jiným zdrojům uvnitř Společenství, a to dokud nedojde k nápravě tohoto stavu.

Článek 71

Komise podá členským státům veškerá vhodná doporučení k daňovým předpisům nebo předpisům horního práva.

Článek 72

Agentura může ze zdrojů, které jsou k dispozici uvnitř nebo vně Společenství, vytvořit obchodní zásoby nezbytné k usnadnění zásobování nebo běžných dodávek Společenství.

Komise může případně rozhodnout o vytvoření nouzových zásob. Způsoby financování těchto zásob schválí Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

Oddíl 6
Zvláštní ustanovení

Článek 73

Jestliže dohoda nebo smlouva mezi členským státem, osobou nebo podnikem na jedné straně a třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země na straně druhé zahrnuje rovněž dodávky produktů spadajících do pravomoci Agentury, je k uzavření nebo k prodloužení takové dohody nebo smlouvy nutný předchozí souhlas Komise, a to v rozsahu, v jakém se dohody nebo smlouvy týkají dodávek těchto produktů.

Článek 74

Komise může z použití ustanovení této kapitoly vyjmout převod, dovoz nebo vývoz malého množství rudy, výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů, které je běžně používáno pro výzkum.

Jakýkoli převod, dovoz nebo vývoz uskutečněný na základě tohoto ustanovení musí být oznámen Agentuře.

Ustanovení této kapitoly se nepoužije na závazky, jejichž předmětem je úprava, konverze nebo změna formy rudy, výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů, uzavřené mezi:

- a) více osobami nebo podniky, pokud mají být materiály po úpravě, konverzi nebo změně formy vráceny původní osobě nebo podniku,
- b) osobou nebo podnikem a mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, pokud je úprava, konverze nebo změna formy materiálů prováděna mimo Společenství a vráceny původní osobě nebo podniku,
- c) osobou nebo podnikem a mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, pokud je úprava, konverze nebo změna formy materiálů prováděna uvnitř Společenství a vráceny původní organizaci nebo původnímu příslušníku nebo jakémukoli jinému příjemci jimi určenému, který se nachází rovněž vně Společenství.

Zúčastněné osoby nebo podniky jsou však povinny oznámit Agentuře existenci těchto závazků a neprodleně po podepsání smluv množství materiálů, které je předmětem tohoto pohybu. Komise se může ohradit proti závazkům uvedeným v písmenu b), má-li za to, že konverze nebo změna formy nemohou být provedeny účinně, bezpečně a bez ztrát materiálu ke škodě Společenství.

Materiály, které jsou předmětem těchto závazků, podléhají na územích členských států zárukám uvedeným v kapitole VII. Ustanovení kapitoly VIII se však nepoužije na zvláštní štěpné materiály, které jsou předmětem závazků podle písmene c).

Článek 76

Na žádost členského státu nebo Komise může Rada na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslně měnit ustanovení této kapitoly, zejména pokud by nepředvídané okolnosti vyvolaly obecný nedostatek. Komise prošetří každou žádost členského státu.

Po uplynutí období sedmi let ode dne 1. ledna 1958 může Rada potvrdit tato ustanovení jako celek. Jestliže je nepotvrdí, přijme nová ustanovení týkající se předmětu této kapitoly v souladu s postupem podle předchozího pododstavce.

Kapitola VII

Záruky

Článek 77

Za podmínek stanovených v této kapitole je Komise povinna se na územích členských států ujistit, že:

- a) rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály nejsou využívány k jiným účelům, než které uživatelé uvedli,
- b) jsou dodržována ustanovení týkající se dodávek a jakýchkoli zvláštních závazků týkajících se záruk, které na sebe Společenství převzalo dohodou se třetí zemí nebo mezinárodní organizací.

Článek 78

Kdokoli zřídí nebo provozuje zařízení pro výrobu, separaci nebo jiné použití výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů nebo pro zpracování ozářeného jaderného paliva, je povinen sdělit Komisi základní technické charakteristiky tohoto zařízení, pokud je znalost těchto charakteristik nezbytná k dosažení cílů stanovených v článku 77.

Komise je povinna schválit postupy chemického zpracování ozářených materiálů, v rozsahu nezbytném k dosažení cílů stanovených v článku 77.

Článek 79

Komise vyžaduje vedení a předkládání provozních záznamů, které umožní vést evidenci o vytěžených a použitých rudách, vyrobených a použitých výchozích materiálech a zvláštních štěpných materiálech. Tytéž požadavky se vztahují na přepravu výchozích materiálů a zvláštních štěpných materiálů.

Ti, kteří podléhají této povinnosti, oznámí orgánům dotyčného členského státu každé sdělení, které podali Komisi podle článku 78 a prvního pododstavce tohoto článku.

Povahu a rozsah povinností uvedených v prvním pododstavci tohoto článku vymezí nařízení vypracované Komisí a schválené Radou.

Článek 80

Komise může požadovat, aby jakýkoli přebytek zvláštních štěpných materiálů, které byly zpětně získány nebo získány jako vedlejší produkt a které nejsou skutečně využívány nebo připraveny k využití, byl uskladněn u Agentury nebo v jiných skladech, které jsou nebo mohou být kontrolovány Komisí.

Takto uskladněné zvláštní štěpné materiály musí být bezodkladně vráceny zúčastněným osobám, jestliže o to požádají.

Komise může na území členských států vyslat inspektory. Komise před pověřením inspektora prvním úkolem na území daného státu konzultuje dotyčný členský stát; tato konzultace se vztahuje i na všechny budoucí úkoly inspektora.

Po předložení dokladu prokazujícího jejich zmocnění mají inspektoři kdykoli přístup na všechna místa a ke všem údajům a osobám, které v rámci svého povolání nakládají s materiály, vybavením nebo zařízením, které podléhají zárukám podle této kapitoly, v rozsahu nezbytném pro uplatňování těchto záruk na rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály, aby se ujistili, zda jsou dodržována ustanovení článku 77. Požaduje-li to zúčastněný stát, doprovázejí inspektory jmenované Komisí zástupci orgánů tohoto státu za podmínky, že inspektoři tím nebudou zdržováni nebo jinak omezováni při provádění svých úkolů.

V případě odporu proti výkonu inspekce je Komise povinna požádat předsedu Soudního dvora Evropské unie o vydání soudního příkazu na nucený výkon inspekce. Předseda Soudního dvora Evropské unie rozhodne ve lhůtě tří dnů.

Hrozí-li nebezpečí z prodlení, může Komise sama formou rozhodnutí vydat písemný příkaz k výkonu inspekce. Takový příkaz musí být bezodkladně předložen předsedovi Soudního dvora Evropské unie k následnému schválení.

Po vydání soudního příkazu nebo rozhodnutí zajistí orgány dotyčného státu přístup inspektorů na místa uvedená v soudním příkazu nebo rozhodnutí.

Článek 82

Nábor inspektorů provádí Komise.

Inspektoři jsou pověřeni si nechat předložit a ověřit evidenci podle článku 79. O jakémkoli porušení pravidel uvědomí Komisi.

Komise může přijmout směrnici, kterou uloží dotyčnému členskému státu, aby ve lhůtě stanovené Komisí přijal všechna opatření nezbytná k odstranění všech zjištěných porušení pravidel; uvědomí o tom Radu.

Nedosáhne-li členský stát souladu se směrnicí Komise ve stanovené lhůtě, může Komise nebo jakýkoli zúčastněný členský stát, odchýlně od ustanovení článků 258 a 259 Smlouvy o fungování Evropské unie, předložit věc okamžitě Soudnímu dvoru Evropské unie.

Článek 83

1. Poruší-li osoby nebo podniky povinnosti podle této kapitoly, může jim Komise uložit sankce.

Tyto sankce, seřazeny podle závažnosti, jsou:

- a) varování,
 - b) odnětí zvláštních výhod, například finanční podpory nebo technické pomoci,
 - c) zavedení nucené správy podniku osobou nebo skupinou osob jmenovanými vzájemnou dohodou Komise a státu, jehož pravomoci podnik podléhá, na dobu nejvýše čtyř měsíců,
 - d) úplné nebo částečné odnětí výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů.
2. Rozhodnutí Komise přijatá k provedení ustanovení předchozího odstavce, která zahrnují povinnost vydat věc, jsou vykonatelná. Mohou být vykonávána na územích členských států v souladu s podmínkami článku 164.

Odchylně od článku 157 mají žaloby podané Soudnímu dvoru Evropské unie proti rozhodnutím Komise, kterými se ukládají sankce podle předchozího odstavce, odkladný účinek. Soudní dvůr Evropské unie nicméně může na žádost Komise nebo kteréhokoli dotčeného členského státu nařídit okamžitý výkon rozhodnutí.

Ochrana poškozených zájmů musí být zaručena vhodným právním postupem.

3. Komise může podat doporučení k právním předpisům členským státům, které mají zajistit dodržování povinností vyplývajících z této kapitoly na svých územích.
4. Členské státy jsou povinny zajistit výkon sankcí a popřípadě odstranění následků protiprávního jednání jeho původcem.

Článek 84

Při uplatňování záruk není činěn rozdíl podle účelu použití rud, výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů.

Rozsah a postupy týkající se záruk a pravomoci orgánů odpovědných za jejich uplatňování jsou omezeny na dosažení cílů stanovených v této kapitole.

Záruky se neuplatňují na materiály určené pro účely obrany, které jsou speciálně zpracovávány pro tyto účely nebo které jsou po tomto zpracování v souladu s operačním plánem umístěny nebo skladovány ve vojenském zařízení.

Článek 85

Vyžadují-li to nové okolnosti, mohou být postupy uplatňování záruk stanovené v této kapitole jednomyslně upraveny Radou na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem ; podnět k těmto úpravám může dát každý členský stát nebo Komise. Komise prošetří každou žádost členského státu.

Kapitola VIII

Vlastnictví

Článek 86

Zvláštní štěpné materiály jsou vlastnictvím Společenství.

Vlastnické právo Společenství se vztahuje na veškeré zvláštní štěpné materiály vyprodukované nebo dovezené některým členským státem, osobou nebo podnikem a podléhající zárukám podle kapitoly VII.

Článek 87

Členské státy, osoby nebo podniky mají ve vztahu ke zvláštním štěpným materiálům, které řádně přešly do jejich držení, co nejširší užívací právo a právo na spotřebu s výhradou povinností, jež pro ně vyplývají z této smlouvy, zejména pokud se týká záruk, opčního práva přiznaného Agentuře a ochrany zdraví.

Článek 88

Agentura vede jménem Společenství zvláštní účet s označením „finanční účet zvláštních štěpných materiálů“.

Článek 89

1. Na finančním účtu zvláštních štěpných materiálů:
 - a) se hodnota zvláštních štěpných materiálů ponechaných nebo daných k dispozici členskému státu, osobě nebo podniku připisuje ve prospěch Společenství a k tíži tohoto členského státu, osoby nebo podniku;

- b) se hodnota zvláštních štěpných materiálů, které byly vyrobeny nebo dovezeny státem, osobou nebo podnikem a které se stávají majetkem Společenství, připisuje k tíži Společenství a ve prospěch tohoto členského státu, osoby nebo podniku. Obdobný účetní zápis bude proveden, jestliže členský stát, osoba nebo podnik skutečně vrátí Společenství zvláštní štěpné materiály, jež jim byly předtím ponechány nebo dány k dispozici.
2. Kolísání hodnoty ovlivňující množství zvláštních štěpných materiálů se vyjadřují v účetní evidenci tak, aby nepřinášela Společenství ztrátu ani zisk. Rizika jdou k tíži nebo ve prospěch držitelů.
3. Zůstatky z výše uvedených operací jsou na žádost věřitele splatné ihned.
4. Pokud Agentura provádí operace na vlastní účet, pokládá se pro účely této kapitoly za podnik.

Článek 90

Vyžadují-li to nové okolnosti, mohou být podrobnosti vlastnického práva stanovené v této kapitole upraveny Radou na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslně; podnět k těmto úpravám může dát každý členský stát nebo Komise. Komise prošetří každou žádost členského státu.

Článek 91

Úprava vlastnictví vztahující se na veškeré předměty, materiály a majetkové hodnoty, které nejsou předmětem vlastnického práva Společenství na základě této kapitoly, se řídí právními předpisy jednotlivých členských států.

Kapitola IX Společný jaderný trh

Článek 92

Ustanovení této kapitoly se použijí na zboží a produkty uvedené v seznamech, jež tvoří přílohu IV této smlouvy.

Rada může na návrh Komise tyto seznamy měnit; podnět ke změně může dát Komise nebo členský stát.

Článek 93

Členské státy mezi sebou zakážou veškerá dovozní a vývozní cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem, jakož i veškerá množstevní omezení dovozu i vývozu, a to:

- a) na produkty uvedené v seznamech A¹ a A²,

- b) na produkty uvedené v seznamu B, pokud se na tyto produkty vztahuje společný celní sazebník a pokud jsou opatřeny osvědčením vydaným Komisí, v němž se potvrzuje, že jsou určeny k jaderným účelům.

Mimoevropská území podléhající pravomoci některého členského státu mohou však i nadále vybírat dovozní a vývozní cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem, pokud mají výlučně fiskální povahu. Sazba a způsob vybírání těchto cel a poplatků nesmějí vést k diskriminaci mezi tímto státem a ostatními členskými státy.

Články 94 a 95

(zrušeny)

Článek 96

Členské státy odstraní veškerá omezení přístupu ke kvalifikovaným zaměstnáním v oblasti jaderné energie založená na státní příslušnosti vůči příslušníkům jiného členského státu, s výhradou omezení, která vyplývají ze základních požadavků veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a veřejného zdraví.

Rada může na návrh Komise, která předtím požádala o stanovisko Hospodářský a sociální výbor, po konzultaci s Evropským parlamentem kvalifikovanou většinou přijmout směrnice k provedení tohoto článku.

Článek 97

Žádné omezení založené na státní příslušnosti nelze uplatňovat vůči fyzickým nebo právnickým osobám veřejného a soukromého práva, které podléhají pravomoci členského státu a které projeví přání podílet se ve Společenství na výstavbě jaderného zařízení vědecké či průmyslové povahy.

Článek 98

Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, která usnadní uzavírání pojistných smluv pokrývajících jaderná rizika.

Rada přijme na návrh Komise, která předtím požádala o stanovisko Hospodářský a sociální výbor, po konzultaci s Evropským parlamentem kvalifikovanou většinou směrnice k provedení tohoto článku.

Článek 99

Komise může vydat veškerá doporučení k usnadnění pohybu kapitálu určeného k financování průmyslových činností, jež jsou uvedeny v seznamu tvořícím přílohu II této smlouvy.

Článek 100

(zrušen)

Kapitola X

Vnější vztahy

Článek 101

Společenství se může v rámci své pravomoci zavazovat prostřednictvím dohod nebo smluv s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země.

Jednání o těchto dohodách a smlouvách vede Komise podle směrnic Rady; uzavírá je Komise se schválením Rady, která se usnáší kvalifikovanou většinou.

Nicméně dohody a smlouvy, jejichž provedení nevyžaduje účast Rady a které mohou být zajištěny v rámci příslušného rozpočtu, vyjednává a uzavírá Komise sama, přičemž je povinna Radu průběžně informovat.

Článek 102

Dohody nebo smlouvy uzavírané s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, jejichž stranami je kromě Společenství jeden nebo více členských států, vstoupí v platnost teprve tehdy, když všechny příslušné členské státy oznámí Komisi, že tyto dohody nebo smlouvy se staly použitelnými v souladu s předpisy jejich příslušného vnitrostátního práva.

Článek 103

Členské státy jsou povinny sdělovat Komisi návrhy svých dohod a smluv s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, pokud se tyto dohody nebo smlouvy týkají oblasti působnosti této smlouvy.

Jestliže návrh dohody či smlouvy obsahuje ustanovení, která odporují použití této smlouvy, zašle Komise své připomínky zúčastněnému státu do jednoho měsíce poté, co obdržela příslušné sdělení.

Stát může navrhovanou dohodu či smlouvu uzavřít teprve tehdy, když odstraní pochybnosti Komise nebo když poté, co na základě jeho návrhu vydal Soudní dvůr Evropské unie neodkladně usnesení o souladu ustanovení navrhované dohody nebo smlouvy s touto smlouvou, tomuto usnesení vyhověl. Návrh může být předložen Soudnímu dvoru Evropské unie kdykoli poté, co stát obdržel námitky Komise.

Článek 104

Žádná osoba nebo podnik, který po 1. lednu 1958 nebo pro přistupujících státy po dni jejich přistoupení uzavře nebo obnoví dohody či smlouvy s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, se nemůže dovolávat těchto dohod či smluv, aby se vyhnul povinností, které mu ukládá tato smlouva.

Každý členský stát přijme veškerá opatření, jež pokládá za nezbytná, aby mohl Komisi na její žádost poskytnout veškeré informace o dohodách či smlouvách, které po dnech uvedených v prvním pododstavci uzavře v oblasti působnosti této smlouvy kterákoli osoba nebo podnik s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země. Komise může takové informace požadovat pouze k tomu, aby ověřila, že tyto dohody či smlouvy neobsahují ustanovení odporující použití této smlouvy.

Na návrh Komise se Soudní dvůr Evropské unie vysloví o slučitelnosti těchto dohod či smluv s ustanoveními této smlouvy.

Článek 105

Této smlouvy se nelze dovolávat při provádění dohod či smluv, které uzavřel členský stát, osoba nebo podnik s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země před 1. lednem 1958 nebo u přistupujících států přede dnem jejich přistoupení, jestliže byly tyto dohody či smlouvy Komisi sděleny nejpozději třicet dnů po dnech výše uvedených.

Nicméně dohod a smluv, které osoba nebo podnik uzavřely s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země v době mezi 25. březnem 1957 a 1. lednem 1958 nebo pro přistupující státy v době mezi podpisem dokumentu o přistoupení a dnem přistoupení, se nelze dovolávat jako důvodu pro neplnění této smlouvy, jestliže podle stanoviska Soudního dvora Evropské unie, který ve věci rozhodne na návrh Komise, byl pro jednu nebo druhou stranu jedním z rozhodujících důvodů uzavření takové dohody či smlouvy úmysl vyhnout se použití ustanovení této smlouvy.

Článek 106

Členské státy, které před 1. lednem 1958 nebo pro přistupující státy přede dnem jejich přistoupení uzavřely dohody s třetími zeměmi o spolupráci v oblasti jaderné energie, jsou povinny zahájit společně s Komisí jednání s těmito třetími zeměmi nezbytná k tomu, aby Společenství mohlo pokud možno převzít práva a povinnosti vyplývající z těchto dohod.

Každá nová dohoda, jež vzejde z těchto jednání, vyžaduje souhlas členského státu nebo členských států, které výše uvedené dohody podepsaly, jakož i souhlas Rady vyjádřený kvalifikovanou většinou.

HLAVA III

INSTITUCIONÁLNÍ A FINANČNÍ USTANOVENÍ

Kapitola I

Použití některých ustanovení

Smlouvy o Evropské unii

a Smlouvy o fungování

Evropské unie

Článek 106a

1. Články 7 a 13 až 19, čl. 48 odst. 2 až 5 a články 49 a 50 Smlouvy o Evropské unii a články 15, 223 až 236, 237 až 244, 245, 246 až 270, 272, 273, 274, 277 až 281, 285 až 304, 310 až 320, 322 až 325, 336, 342 a 344 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i Protokol o přechodných ustanoveních se použijí na tuto smlouvu.

2. V rámci této smlouvy se v ustanoveních uvedených v odstavci 1 a v ustanoveních protokolů připojených k uvedeným smlouvám a k této smlouvě považují odkazy na Unii, na Smlouvu o Evropské unii, na Smlouvu o fungování Evropské unie a na „Smlouvy“ za odkazy na Evropské společenství pro atomovou energii a na tuto smlouvu.
3. Ustanovení Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie nemění ustanovení této smlouvy.

Kapitola II

Orgány Společenství

Oddíl 1

Evropský parlament

Články 107 až 114
(zrušeny)

Oddíl 2

Rada

Články 115 až 123

(zrušeny)

Oddíl 3

Komise

Články 124 až 133

(zrušeny)

Článek 134

1. Při Komisi se zřizuje Výbor pro vědu a techniku s poradní funkcí.

Výbor musí být konzultován v případech, které tato smlouva stanoví. Může být konzultován, kdykoli to Komise uzná za vhodné.

2. Výbor se skládá ze 42 členů, které jmenuje Rada po konzultaci s Komisí.

Členové výboru jsou jmenováni za svou osobu na období pěti let. Mohou být jmenováni opakovaně. Nesmí být vázáni žádnými příkazy.

Výbor pro vědu a techniku volí každoročně ze svých členů předsedu a předsednictvo.

Článek 135

Komise si může k plnění svých úkolů kdykoli vyžádat konzultace a zřizovat studijní výbory.

Oddíl 4

Soudní dvůr Evropské unie

Články 136 až 143

(zrušeny)

Článek 144

Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci, pokud jde o:

- a) žaloby podané na základě článku 12 za účelem stanovení vhodných podmínek pro udělení licencí nebo sublicencí Komisí;

- b) žaloby podané osobami nebo podniky proti sankcím, jež na ně uvalila Komise na základě článku 83.

Článek 145

Má-li Komise za to, že některá osoba nebo podnik porušily tuto smlouvu, a nevztahuje-li se na toto porušení článek 83 této smlouvy, vyzve Komise členský stát, kterému tato osoba nebo podnik podléhá, aby jej postihl za porušení smlouvy podle vnitrostátního práva.

Jestliže tento stát nepřijme ve stanovené lhůtě opatření, k němuž byl vyzván, může se Komise obrátit na Soudní dvůr Evropské unie, aby určil, že došlo k porušení této smlouvy dotyčnou osobou či podnikem.

Články 146 až 156

(zrušeny)

Článek 157

Nestanoví-li tato smlouva jinak, nemají žaloby podané u Soudního dvora Evropské unie odkladný účinek. Má-li však Soudní dvůr Evropské unie za to, že okolnosti to vyžadují, může nařídit odklad provádění nebo vykonatelnosti napadeného aktu.

Články 158 až 160

(zrušeny)

Oddíl 5
Účetní dvůr

Články 160a až 160c
(zrušeny)

Kapitola III
Ustanovení společná pro více orgánů

Články 161 až 163
(zrušeny)

Článek 164

Výkon rozhodnutí se řídí předpisy občanského procesního práva toho státu, na jehož území se provádí. Doložku vykonatelnosti připojí po přezkoumání rozhodnutí, omezeném jen na ověření pravosti, vnitrostátní orgán, který k tomu určí vláda každého členského státu; jeho určení dá na vědomí Komisi, Soudnímu dvoru Evropské unie a rozhodčímu výboru zřízenému podle článku 18.

Jsou-li na žádost oprávněné strany splněny tyto formální náležitosti, může tato strana v souladu s vnitrostátním právem požádat o výkon rozhodnutí přímo příslušný orgán.

Výkon rozhodnutí může být zastaven pouze na základě rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie. Kontrola řádného provádění výkonu rozhodnutí však spadá do pravomoci vnitrostátních soudních orgánů.

Kapitola IV Hospodářský a sociální výbor

*Články 165 až 170
(zrušeny)*

HLAVA IV ZVLÁŠTNÍ FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 171

1. Pro každý rozpočtový rok musí být veškeré příjmy a výdaje Společenství, s výjimkou těch, které se vztahují k Agentuře nebo společným podnikům, předběžně vyčísleny a zahrnuty buď do provozního rozpočtu, nebo do rozpočtu pro výzkum a investice.

Každý rozpočet musí být vyrovnaný co do příjmů a výdajů.

2. Příjmy a výdaje Agentury, která pracuje na základě zásad podnikání, se uvádějí v samostatném výkazu.

Podmínky předběžného vyčíslení, provádění a kontroly těchto příjmů a výdajů jsou určeny, s ohledem na stanovy Agentury, finančním nařízením vydaným na základě článku 322 Smlouvy o fungování Evropské unie.

3. Předběžné vyčíslení příjmů a výdajů, obchodní účetnictví a rozvahy společných podniků za každý rozpočtový rok se sdělují Komisi, Radě a Evropskému parlamentu v souladu se stanovami těchto podniků.

Článek 172

1. *(zrušen)*
2. *(zrušen)*
3. *(zrušen)*
4. Půjčky určené k financování výzkumu a investic se uzavírají za podmínek stanovených Radou, která rozhoduje podle článku 314 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Společenství může uzavírat půjčky na kapitálovém trhu členského státu v souladu s právními předpisy, které se použijí pro vnitrostátní emise nebo pokud takové předpisy v členském státě neexistují, na základě dohody mezi dotyčným členským státem a Komisí o zamýšlené půjčce.

Příslušné orgány členských států mohou odmítnout vydat souhlas jen tehdy, hrozí-li na kapitálovém trhu tohoto státu vážné poruchy.

Články 173 a 173a

(zrušeny)

Článek 174

1. Výdaje provozního rozpočtu zahrnují zejména:
 - a) správní výdaje,
 - b) výdaje na záruky a ochranu zdraví.
2. Výdaje rozpočtu pro výzkum a investice zahrnují zejména:
 - a) výdaje na provádění výzkumných programů Společenství,

- b) případný podíl na základním kapitálu Agentury a na jejích investičních výdajích,
- c) výdaje na vybavení vzdělávacích zařízení,
- d) případný podíl na společných podnicích a na určitých společných operacích.

Článek 175
(zrušen)

Článek 176

1. V mezích vyplývajících z programů nebo rozhodnutí, které jsou spojeny s výdaji a které Rada na základě této smlouvy přijímá jednomyslně, dotace na výdaje pro výzkum a investice zahrnují:
 - a) položky závazků, které kryjí tranši tvořící zvláštní jednotku a sourodý celek;
 - b) položky plateb, které tvoří nejvyšší hranici výdajů, jež mohou být ročně uvolněny ke krytí závazků poskytnutých podle písmene a).

2. Splátkový kalendář závazků a plateb tvoří přílohu příslušného návrhu rozpočtu předloženého Komisí.
3. Prostředky uvolněné na výdaje na výzkum a investice jsou rozděleny do kapitol podle druhu a určení výdajů a dále rozčleněny podle potřeby v souladu s nařízením přijatým na základě článku 322 Smlouvy o fungování Evropské unie.
4. Nerozhodne-li Rada jinak, přenášejí se nevyčerpané položky plateb rozhodnutím Komise do následujícího rozpočtového roku.

Články 177 až 181
(zrušeny)

Článek 182

1. Komise může za podmínky, že to oznámí příslušným orgánům dotyčných států, převádět pohledávky v měně jednoho z členských států do měny jiného členského státu, pokud je to nezbytné k tomu, aby jich mohlo být použito k cílům stanoveným touto smlouvou. Komise se podle možností zdrží provádění takových převodů, má-li volné nebo uvolnitelné pohledávky v měně, kterou potřebuje.

2. Komise jedná s každým členským státem prostřednictvím orgánu, který tento stát určí. Při provádění finančních operací se obrací na emisní banku příslušného členského státu nebo na jiné finanční orgány, které tento stát schválil.
3. Pokud jde o předpokládané výdaje Společenství v měnách třetích zemí, předloží Komise Radě před konečným schválením rozpočtu program udávající zamýšlené příjmy a výdaje v různých měnách.

Rada tento program schválí kvalifikovanou většinou. V průběhu rozpočtového roku může být stejným postupem změněn.

4. Členské státy převedou na Komisi prostředky v měnách třetích zemí nezbytné k provádění výdajů udaných v programu podle odstavce 3 podle klíčů uvedených v článku 172. Tytéž klíče se použijí pro převod prostředků v měnách třetích zemí shromážděných Komisí ve prospěch členských států.
5. Komise může volně nakládat s prostředky v měnách třetích zemí z půjček přijatých v těchto zemích.
6. Rada na návrh Komise může jednomyslně prohlásit, že úprava směny peněžních prostředků podle předchozích odstavců se použije zcela nebo zčásti na Agenturu a společné podniky, a případně ji přizpůsobí potřebám jejich činnosti.

Články 183 a 183a
(zrušeny)

HLAVA V
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 184

Společenství má právní subjektivitu.

Článek 185

Společenství má v každém z členských států nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právnickým osobám; Společenství může zejména nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem. Pro tento účel je zastupováno Komisí.

Článek 186
(zrušen)

Článek 187

K plnění úkolů, které jí jsou svěřeny, může Komise shromažďovat veškeré informace a provádět veškeré potřebné průzkumy v mezích a za podmínek stanovených Radou v souladu s touto smlouvou.

Článek 188

Smluvní odpovědnost Společenství se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.

V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Společenství v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států škody způsobené jeho orgány nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich funkcí.

Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči Společenství se řídí služebním nebo pracovním řádem, který se na ně vztahuje.

Článek 189

Sídlo orgánů Společenství určí vlády členských států vzájemnou dohodou.

Článek 190

(zrušen)

Článek 191

Společenství požívá na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie.

Článek 192

Členské státy přijmou veškerá obecná i zvláštní opatření ke splnění závazků vyplývajících z této smlouvy nebo z aktů orgánů Společenství. Usnadňují Společenství plnění jeho poslání.

Zdrží se všech opatření, která by mohla ohrozit plnění cílů této smlouvy.

Článek 193

Členské státy se zavazují, že spory o výklad nebo provádění této smlouvy nebudou řešit jinak, než jak stanoví tato smlouva.

1. Členové orgánů Společenství, členové výborů, úředníci a jiní zaměstnanci Společenství, jakož i ostatní osoby, které v důsledku svých funkcí nebo svých veřejných či soukromých vztahů k orgánům a zařízením Společenství či společným podnikům získají nebo obdrží vědomosti o skutečnostech, informacích, poznatcích, dokumentech a objektech, jež jsou předmětem utajení podle předpisů některého členského státu či orgánu Společenství, jsou povinni i po skončení svých funkcí a vztahů uchovávat je v tajnosti vůči každé nepovolané osobě, jakož i vůči veřejnosti.

Každý členský stát bude řešit jakékoli porušení této povinnosti jako porušení svých předpisů o utajení; použije v takovém případě hmotně právní i procesně právní předpisy vztahující se na ohrožení bezpečnosti státu či vyzrazení profesního tajemství. Na žádost některého zúčastněného členského státu nebo Komise stíhá každého pachatele takového porušení podléhajícího jeho soudní pravomoci.

2. Každý členský stát sdělí Komisi veškeré předpisy upravující na jeho území klasifikaci a utajování informací, poznatků, dokumentů a objektů, jež spadají do oblasti, na niž se vztahuje tato smlouva.

Komise zajistí, aby tyto předpisy byly sděleny ostatním členským státům.

Každý členský stát přijme vhodná opatření, aby usnadnil postupné zavedení co nejširší a nejjednodušší ochrany tajemství. Komise může po konzultaci se zúčastněnými členskými státy podat za tím účelem jakákoli doporučení.

3. Orgány Společenství a jejich zařízení, jakož i společné podniky jsou povinny dodržovat předpisy o ochraně tajemství platná na tom území, na němž se nacházejí.
4. Všechny ostatní orgány Společenství a všechny ostatní členské státy uznávají každé zmocnění, které udělil orgán Společenství nebo členský stát osobě, jež vykonává činnost v oblasti použití této smlouvy, a které opravňuje získávat vědomosti o skutečnostech, informacích, dokumentech nebo předmětech, které spadají do oblasti použití této smlouvy a které podléhají utajení.
5. Používání zvláštních ustanovení vyplývajících z dohod uzavřených mezi členským státem a třetí zemí nebo mezinárodní organizací není tímto článkem dotčeno.

Článek 195

Orgány Společenství, Agentura a společné podniky musí při používání této smlouvy dodržovat podmínky přístupu k rudám, výchozím materiálům a zvláštním štěpným materiálům stanovené vnitrostátními předpisy členských států z důvodu ochrany veřejného pořádku a veřejného zdraví.

Článek 196

Nestanoví-li tato smlouva jinak, pro její účely se:

- a) „osobou“ rozumí každá fyzická osoba vykonávající na území členských států zcela nebo zčásti svou činnost v oblasti vymezené příslušnou kapitolou smlouvy;
- b) „podnikem“ rozumí jakýkoli podnik nebo instituce vykonávající zcela nebo zčásti svou činnost za stejných podmínek, bez ohledu na jeho veřejnoprávní či soukromoprávní postavení.

Pro účely této smlouvy se:

1. „zvláštním štěpným materiálem“ rozumí plutonium 239, uran 233, uran obohacený uranem 235 nebo 233, jakož i každý produkt obsahující jeden nebo více výše uvedených izotopů a jiné štěpné materiály, které určí Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise; za „zvláštní štěpný materiál“ se však nepovažují výchozí materiály;
2. „uranem obohaceným uranem 235 nebo 233“ rozumí uran obsahující buď uran 235, nebo uran 233, či oba izotopy v takovém množství, že poměr mezi součtem těchto dvou izotopů a izotopem 238 je vyšší než poměr mezi izotopem 235 a 238 v přírodním uranu;
3. „výchozími materiály“ rozumí uran zahrnující směs izotopů vyskytující se v přírodním uranu; uran ochuzený o izotop 235; thorium; veškeré výše uvedené materiály ve formě kovu, slitiny, chemické sloučeniny nebo koncentráty; veškerý jiný materiál obsahující jednu nebo více výše uvedených látek v koncentraci, kterou určí na návrh Komise Rada kvalifikovanou většinou;

4. „rudami“ rozumí veškerá ruda obsahující v průměrné koncentraci, kterou určí na návrh Komise Rada kvalifikovanou většinou, látky umožňující získat vhodným chemickým a fyzikálním zpracováním výše uvedené výchozí materiály.

Článek 198

Nestanoví-li tato smlouva jinak, použijí se její ustanovení na evropská území členských států a na ta mimoevropská území, jež podléhají jejich pravomoci.

Použijí se též na ta evropská území, za jejichž zahraniční vztahy některý členský stát převzal odpovědnost.

Ustanovení Smlouvy se vztahují na Alandy v souladu s protokolem č. 2 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

Odchylně od předchozích pododstavců:

- a) Tato smlouva se nevztahuje na Faerské ostrovy.

Tato smlouva se nevztahuje na Grónsko.

- b) Tato smlouva se nevztahuje na výsostné oblasti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru.
- c) Tato smlouva se nevztahuje na zámořské země a území, které mají zvláštní vztahy se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska a které nejsou uvedeny v seznamu v příloze II Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie.
- d) Ustanovení této smlouvy se vztahují na britské Normanské ostrovy a ostrov Man jen v míře nezbytné pro zajištění použitelnosti pravidel, jež jsou pro tyto ostrovy stanoveny ve Smlouvě o přistoupení nových členských států k Evropskému hospodářskému společenství a k Evropskému společenství pro atomovou energii podepsané dne 22. ledna 1972.

(písmeno e) zrušeno)

Článek 199

Komise je pověřena udržovat veškeré účelné styky s orgány Organizace spojených národů, jejími odbornými organizacemi a s orgány Světové obchodní organizace.

Komise rovněž, je-li to účelné, udržuje styky se všemi mezinárodními organizacemi.

Článek 200

Společenství naváže veškerou účelnou spolupráci s Radou Evropy.

Článek 201

Společenství naváže úzkou součinnost s Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj; podrobnosti budou určeny vzájemnou dohodou.

Článek 202

Ustanovení této smlouvy nebrání existenci ani naplňování regionálních unií mezi Belgií a Lucemburskem nebo mezi Belgií, Lucemburskem a Nizozemskem, pokud k dosažení cílů těchto unií nedostačuje používání této smlouvy.

Článek 203

Ukáže-li se, že k dosažení některého z cílů Společenství je nezbytná určitá činnost Společenství, a tato smlouva mu k tomu neposkytuje nezbytné pravomoci, přijme Rada na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslně vhodná opatření.

Články 204 a 205

(zrušeny)

Článek 206

Společenství může uzavřít s jedním nebo více státy nebo mezinárodními organizacemi dohody o přidružení, které stanoví vzájemná práva a povinnosti, společné postupy a zvláštní řízení.

Tyto dohody uzavírá Rada po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslným rozhodnutím.

Pokud tyto dohody vyžadují změny této smlouvy, musí být tyto změny nejprve přijaty postupem podle čl. 48 odst. 2 až 5 Smlouvy o Evropské unii.

Článek 207

Protokoly připojené k této smlouvě po vzájemné dohodě členských států tvoří její nedílnou součást.

Článek 208

Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.

HLAVA VI
USTANOVENÍ O POČÁTEČNÍM OBDOBÍ
(zrušena)

Články 209 až 223
(zrušeny)

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 224

Tato smlouva bude ratifikována Vysokými smluvními stranami v souladu s jejich ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Italské republiky.

Tato smlouva vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny tím signatářským státem, který tak učiní jako poslední. Jestliže ji však uloží méně než patnáct dní před počátkem následujícího měsíce, vstupuje smlouva v platnost až prvním dnem druhého měsíce následujícího po tomto uložení.

Článek 225

Tato smlouva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce francouzském, italském, německém a nizozemském, přičemž všechna čtyři znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu vlády Italské republiky, která předá její ověřený opis všem vládám ostatních signatářských států.

V souladu se smlouvami o přistoupení mají rovněž anglické, bulharské, české, dánské, estonské, finské, chorvatské, irské, litevské, lotyšské, maďarské, maltské, polské, portugalské, rumunské, řecké, slovenské, slovinské, španělské a švédské znění této smlouvy stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

(seznam zplnomocněných zástupců není přetištěn)

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I

OBLASTI VÝZKUMU JADERNÉ ENERGIE UVEDENÉ V ČLÁNKU 4 SMLOUVY

I. Suroviny

1. Metody průzkumu a těžby ložisek základních surovin (uran, thorium a jiné produkty zvláštní důležitosti pro jadernou energii).
2. Metody koncentrace a přeměny těchto surovin na technicky čisté sloučeniny.
3. Metody přeměny těchto technicky čistých sloučenin na sloučeniny a kovy jaderné čistoty.
4. Metody přeměny a zpracování těchto sloučenin a kovů – jakož i plutonia, uranu 235 nebo 233 čistých nebo obsažených v těchto sloučeninách nebo kovech – v chemickém, keramickém nebo hutním průmyslu na palivové články.
5. Metody ochrany těchto palivových článků proti vnějším korozním nebo erozním činidlům.

6. Metody výroby, čištění, zpracování a uchovávání ostatních zvláštních materiálů z oblasti jaderné energie, zejména:
- a) moderátorů jako například těžké vody, jaderně čistého grafitu, berylia a oxidu berylnatého,
 - b) konstrukčních materiálů jako například zirkonia (bez příměsi hafnia), niobu, lanthanu, titanu, berylia a oxidu berylnatého, karbidů a jiných sloučenin použitelných v oblasti jaderné energie,
 - c) chladiv jako například helia, organických kapalin, sodíku, slitin sodíku a draslíku, vizmutu, slitin olova a vizmutu.
7. Metody izotopové separace:
- a) uranu,
 - b) podstatného množství materiálů, které lze použít při výrobě jaderné energie, například lithia 6 a 7, dusíku 15, bóru 10,
 - c) izotopů používaných v malém množství pro výzkum.

II. Aplikovaná fyzika v oblasti jaderné energie

1. Aplikovaná teoretická fyzika:

- a) nízkoenergetické jaderné reakce, zejména reakce vyvolané neutrony,
- b) štěpení,
- c) interakce ionizujícího záření a fotonů s hmotou,
- d) teorie pevné fáze,
- e) výzkum jaderné syntézy, zejména chování ionizované plazmy pod účinkem elektromagnetických sil a termodynamiky extrémně vysokých teplot.

2. Aplikovaná experimentální fyzika:

- a) oblasti stejné jako v bodě 1,
- b) výzkum vlastností transuranových prvků důležitých pro jadernou energii.

3. Výpočet reaktorů:

- a) makroskopická neutronová teorie,
- b) experimentální neutronová měření: exponenciální a kritická měření,
- c) termodynamické výpočty a výpočty materiálových napětí,
- d) odpovídající experimentální měření,
- e) reaktorová kinetika, problémy řízení reaktorů a související experimenty,
- f) výpočty vztahující se k radiační ochraně a související experimenty.

III. Fyzikální chemie reaktorů

- 1. Výzkum změn fyzikální a chemické struktury a výzkum změn technických vlastností různých materiálů v reaktorech působením:
 - a) tepla,
 - b) povahy činidel, se kterými jsou v kontaktu,

- c) mechanických vlivů.
- 2. Výzkum degradace a ostatních jevů způsobených ozářením:
 - a) u palivových prvků,
 - b) u konstrukčních prvků a u chladiv,
 - c) u moderátorů.
- 3. Analytická chemie a analytická fyzikální chemie pro studium součástí reaktorů.
- 4. Fyzikální chemie homogenních reaktorů: radiochemie, koroze.

IV. Úprava radioaktivních látek

- 1. Metody získávání plutonia a uranu 233 z ozářeného paliva, případné zpětné získání uranu nebo thoria.
- 2. Chemie a metalurgie plutonia.
- 3. Metody získávání a chemie jiných transuranových prvků.

4. Metody získávání a chemie využitelných radioizotopů:

- a) produktů štěpení,
- b) získaných ozářením.

5. Shromažďování a uchovávání nevyužitelného radioaktivního odpadu.

V. Použití radioizotopů

Použití radioizotopů jako aktivních prvků a stopovačů:

- a) v průmyslu a ve vědě,
- b) v lékařství a biologii,
- c) v zemědělství.

VI. Výzkum škodlivých účinků záření na živé tvory

- 1. Výzkum metod detekce a měření škodlivého záření.

2. Výzkum vhodné prevence a ochranných opatření a odpovídajících bezpečnostních norem.
3. Výzkum léčby účinků záření.

VII. Zařízení

Výzkum metod výroby a zdokonalování speciálního zařízení určeného nejen pro reaktory, ale také pro veškeré výzkumné a průmyslové provozy nezbytné pro uvedený výzkum. Jako příklady mohou být zmíněny:

1. tato strojní zařízení:
 - a) čerpadla pro zvláštní kapaliny,
 - b) výměníky tepla,
 - c) přístroje pro výzkum v jaderné fyzice (například neutronové rychlostní selektory),
 - d) zařízení pro dálkové ovládání.

2. tato elektrická zařízení:

a) přístroje pro detekci a měření záření využité zejména:

- při průzkumu nerostných ložisek,
- ve vědeckém a technickém výzkumu,
- při kontrole reaktorů,
- při ochraně zdraví,

b) zařízení pro řízení reaktorů,

c) urychlovače částic nízkých energií do 10 MeV.

VIII. Hospodářská hlediska výroby energie

1. Teoretické a experimentální srovnávací studie různých typů reaktorů.
 2. Technickohospodářské studie palivových cyklů.
-

PŘÍLOHA II

PRŮMYSLOVÉ ČINNOSTI UVEDENÉ V ČLÁNKU 41 SMLOUVY

1. Těžba uranových a thoriových rud.
2. Koncentrování uranových a thoriových rud.
3. Chemická úprava a rafinace koncentrátů uranových a thoriových rud.
4. Příprava jaderného paliva ve všech formách.
5. Výroba jaderných palivových článků.
6. Výroba fluoridu uranového.
7. Výroba obohaceného uranu.
8. Přepřacování ozářeného paliva za účelem oddělení všech nebo části obsažených prvků.
9. Výroba moderátorů pro jaderné reaktory.

10. Výroba zirkonia bez příměsi hafnia nebo jeho sloučenin.
 11. Jaderné reaktory všech typů a pro všechny způsoby využití.
 12. Zařízení pro průmyslové zpracování radioaktivního odpadu vybudovaná ve spojení s jedním nebo více provozy definovanými v tomto seznamu.
 13. Poloprovozy určené k přípravě výstavby provozů náležejících do činností 3 až 10.
-

PŘÍLOHA III

VÝHODY, KTERÉ MOHOU BÝT POSKYTNUTY SPOLEČNÝM PODNIKŮM PODLE ČLÁNKU 48 SMLOUVY

1. a) Přiznání povahy veřejné prospěšnosti ve smyslu vnitrostátních právních předpisů pro nabytí nemovitostí, které jsou nezbytné pro zřízení společných podniků.

b) Použití vyvlastňovacího postupu v souladu s vnitrostátními předpisy z důvodů veřejné prospěšnosti za účelem nabytí nemovitostí, nedojde-li ke smíru.
2. Udělení licence v rozhodčím řízení nebo z moci úřední podle článků 17 až 23.
3. Osvobození ode všech daní a poplatků v souvislosti se zřízením společných podniků a ze všech poplatků ze zvýšení základního kapitálu.
4. Osvobození ode všech daní a poplatků z převodů v souvislosti s nabytím nemovitosti a poplatků spojených se zápisy a registrací.
5. Osvobození ode všech přímých daní, kterým by jinak společné podniky a jejich majetek, aktiva a příjmy podléhaly.

6. Osvobození ode všech cel nebo poplatků s rovnocenným účinkem a ode všech dovozních a vývozních zákazů a omezení hospodářské nebo fiskální povahy v souvislosti s:
- a) vědeckým a technickým materiálem, s výjimkou stavebního materiálu a materiálu pro administrativní účely,
 - b) jakoukoli látkou, která byla nebo má být upravena ve společném podniku.
7. Devizové úlevy podle čl. 182 odst. 6.
8. Vynětí z omezení vstupu a pobytu státních příslušníků členských států zaměstnaných ve společných podnicích pro jejich manžele, manželky a jimi vyživované rodinné příslušníky.
-

PŘÍLOHA IV

SEZNAMY ZBOŽÍ A PRODUKTŮ, NA KTERÉ SE VZTAHUJE KAPITOLA IX O SPOLEČNÉM JADERNÉM TRHU

Seznam A¹

Uranové rudy o hmotnostním obsahu přírodního uranu vyšším než 5%.

Smolinec o hmotnostním obsahu přírodního uranu vyšším než 5%.

Oxid uranu.

Anorganické sloučeniny přírodního uranu jiné než oxid uranu a fluorid uranový.

Organické sloučeniny přírodního uranu.

Přírodní uran surový nebo zpracovaný.

Slitiny obsahující plutonium.

Organické a anorganické sloučeniny uranu obohacené organickými nebo anorganickými sloučeninami uranu 235.

Organické a anorganické sloučeniny uranu 233.

Thorium obohacené uranem 233.

Organické a anorganické sloučeniny plutonia.

Uran obohacený plutoniem.

Uran obohacený uranem 235.

Slitiny obsahující uran obohacený uranem 235 nebo uranem 233.

Plutonium.

Uran 233.

Fluorid uranový.

Monazit.

Thoriové rudy o hmotnostním obsahu thoria vyšším než 20%.

Urano-thorianit o obsahu thoria vyšším než 20%.

Thorium surové nebo zpracované.

Oxid thoria.

Anorganické sloučeniny thoria jiné než oxid thoria.

Organické sloučeniny thoria.

Seznam A²

Deuterium a jeho sloučeniny (včetně těžké vody), ve kterých je poměr počtu atomů deuteria k počtu atomů vodíku vyšší než 1:5000.

Těžký parafín, ve kterém je poměr počtu atomů deuteria k počtu atomů vodíku vyšší než 1:5000.

Směsi a roztoky, u nichž je poměr počtu atomů deuteria k počtu atomů vodíku vyšší než 1:5000.

Jaderné reaktory.

Zařízení pro separaci izotopů uranu plynovou difúzí nebo jinými způsoby.

Zařízení pro výrobu deuteria, jeho sloučenin (včetně těžké vody), derivátů, směsí nebo roztoků obsahujících deuterium, ve kterých je poměr počtu atomů deuteria k počtu atomů vodíku vyšší než 1:5000:

- pro elektrolýzu vody;
- pro destilaci vody, zkapalňování vodíku atd.;
- pro izotopovou výměnu mezi sirovodíkem a vodou založené na změně teploty;

- pro ostatní techniky.

Zařízení speciálně určené pro chemickou úpravu radioaktivních materiálů:

- pro zpracování ozářeného paliva:
 - chemickými procesy (rozpouštění, srážení, iontová výměna atd.);
 - fyzikálními procesy (frakční destilace atd.);
- pro úpravu odpadu;
- pro recyklaci paliva.

Vozidla speciálně vyvinutá pro přepravu vysoce radioaktivních látek:

- otevřené i uzavřené nákladní vagóny pro kolejovou dopravu všech rozchodů;
- nákladní automobily;
- nákladní motorová vozidla;
- přívěsy, polopřívěsy a návěsy a jiná nemotorová vozidla.

Obaly s olověným stíněním na ochranu proti záření pro přepravu nebo skladování radioaktivních látek.

Umělé radioizotopy a jejich anorganické nebo organické sloučeniny.

Dálkové mechanické manipulátory speciálně vyvinuté pro zacházení s vysoce radioaktivními látkami:

- mechanicky ovládaná zařízení, pevná nebo pohyblivá, ale neřiditelná ručně.

Seznam B

(položka zrušena)

Lithiové rudy a koncentráty.

Kovy jaderné čistoty:

- surové beryllium (glucinium);
- surový vizmut;
- surový niob (kolumbium);
- surové zirkonium (bez příměsi hafnia);
- surové lithium;
- surový hliník;
- surový vápník;
- surový hořčík.

Fluorid boritý.

Bezvodá kyselina fluorovodíková.

Fluorid chloritý.

Fluorid bromitý.

Hydroxid lithný.

Fluorid lithný.

Chlorid lithný.

Hydrid lithný.

Uhličitan lithný.

Oxid berylnatý (glucinia) jaderné čistoty.

Žárovzdorné cihly z oxidu berylnatého jaderné čistoty.

Ostatní žárovzdorné výrobky z oxidu berylnatého jaderné čistoty.

Umělý grafit ve formě bloků nebo tyčí o obsahu bóru nižším nebo rovným jedné částici na milion a s mikroskopickým účinným průřezem pro absorpci termálních neutronů nižším nebo rovným 5 milibarnům.

Uměle separované stabilní izotopy.

Elektromagnetické iontové separátory včetně hmotových spektrografů a hmotových spektrometrů.

Reaktorové simulátory (speciální typ analogového počítače).

Mechanické dálkové manipulátory:

- pro ruční ovládání (tzn. pracující jako ruční nástroj).

Čerpadla pro tekuté kovy.

Vysokovakuové vývěvy.

Výměníky tepla určené speciálně pro jaderné elektrárny.

Přístroje pro detekci záření (a odpovídající náhradní díly) jednoho z následujících typů, speciálně vyvinutých nebo upravených pro detekci nebo měření ionizujícího záření, například alfa a beta částic, záření gama, neutronů a protonů:

- Geigerovy trubice a proporcionální ionizační počítače;

- detekční nebo měřicí přístroje s Geiger-Müllerovými trubicemi nebo proporcionálními ionizačními počítači;
- ionizační komory;
- zařízení s ionizačními komorami;
- přístroje pro detekci nebo měření záření pro průzkum nerostných ložisek, kontrolu reaktorů a monitorování vzduchu, vody a půdy;
- trubice pro detekci neutronů používající bór, fluorid boritý, vodík nebo štěpné prvky;
- detekční nebo měřicí přístroje s trubicemi pro detekci neutronů používajícími bór, fluorid boritý, vodík nebo štěpné prvky;
- scintilační krystaly, vestavěné nebo zapouzdřené v kovu (pevné scintilátory);
- detekční nebo měřicí přístroje obsahující tekuté, pevné nebo plynné scintilátory;
- zesilovače speciálně vyvinuté pro jaderná měření, včetně lineárních zesilovačů, předzesilovačů, zesilovačů s rozloženými prvky a amplitudové analyzátory impulzů;

- koincidenční přístroje pro použití s detektory záření;
- elektroskopy a elektrometry včetně dozimetrů (ale s výjimkou přístrojů určených k výuce, jednoduchých elektroskopů s kovovým listy, dozimetrů speciálně určených pro použití u lékařských rentgenových přístrojů a elektrostatických měřicích přístrojů);
- přístroje schopné měřit proud menší než jeden pikoampér;
- fotonásobiče s citlivostí fotokatody nejméně 10 mikroampérů na jeden lumen a průměrným faktorem zesílení vyšším než 10^5 a všechny ostatní elektrické násobiče aktivované kladnými ionty;
- měřicí stupnice a elektronické integrátory pro detekci záření.

Cyklotrony, „Van de Graaf“ nebo „Cockroft a Walton“ elektrostatické generátory, lineární urychlovače a jiná zařízení schopná předávat částicím energii vyšší než 1 milion elektronvoltů.

Magnety speciálně vyvinuté a zkonstruované pro výše uvedené stroje a zařízení (cyklotrony atd.).

Urychlovací trubice a fokusační trubice pro hmotové spektrometry a hmotové spektrografy.

Intenzivní elektronické zdroje kladných iontů určené k použití v urychlovačích částic, hmotových spektrometrech a jiných obdobných přístrojích.

Sklo pro ochranu proti radiaci:

- lité nebo válcované sklo (včetně vyztuženého nebo plátovaného skla) jednoduše broušené nebo leštěné dále neopracované, ve čtvercových nebo obdélníkových plátech nebo listech;
- lité nebo válcované sklo (broušené, leštěné nebo prosté) jiného než čtvercového nebo obdélníkového tvaru, ohýbané nebo jinak zpracované (se zabroušenými hranami, s rytím atd.);
- tvrzené nebo vrstvené bezpečnostní sklo i zpracované.

Ochranné oděvy proti ozáření nebo radioaktivnímu zamoření vyrobené z:

- umělé hmoty,
- pryže,

- potahovaných nebo impregnovaných tkanin:
 - pro muže,
 - pro ženy.

Difenyl (jedná-li se o aromatický uhlovodík $C_6H_5C_6H_5$).

Trifenyl.

PŘÍLOHA V

ÚVODNÍ PROGRAM VÝZKUMU A VZDĚLÁVÁNÍ UVEDENÝ V ČLÁNKU 215 SMLOUVY (zrušena)

PROTOKOLY

PROTOKOL O ÚLOZE VNITROSTÁTNÍCH PARLAMENTŮ V EVROPSKÉ UNII

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že způsob kontroly vlád vnitrostátními parlamenty, pokud jde o činnosti Evropské unie, je záležitostí ústavního uspořádání a praxe každého členského státu,

PŘEJÍCE SI podnítit větší zapojení vnitrostátních parlamentů do činností Evropské unie a zvýšit jejich možnost vyjadřovat se k návrhům legislativních aktů Evropské unie, jakož i k jiným záležitostem, které pro ně mohou mít zvláštní význam,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

HLAVA I
INFORMOVÁNÍ
VNITROSTÁTNÍCH PARLAMENTŮ

Článek 1

Podklady pro konzultace vydané Komisí (zelené a bílé knihy a sdělení) předává Komise při jejich zveřejnění přímo vnitrostátním parlamentům. Komise rovněž předává vnitrostátním parlamentům, a to současně jako Evropskému parlamentu a Radě, roční legislativní program a veškeré další nástroje legislativního plánování nebo politické strategie.

Článek 2

Návrhy legislativních aktů zasílané Evropskému parlamentu a Radě se postupují vnitrostátním parlamentům.

Pro účely tohoto protokolu se „návrhem legislativního aktu“ rozumějí návrhy Komise, podněty skupiny členských států, podněty Evropského parlamentu, žádosti Soudního dvora, doporučení Evropské centrální banky nebo žádosti Evropské investiční banky za účelem přijetí legislativního aktu.

Návrhy legislativních aktů pocházející od Komise postoupí Komise přímo vnitrostátním parlamentům, a to současně jako Evropskému parlamentu a Radě.

Návrhy legislativních aktů pocházející od Evropského parlamentu postoupí Evropský parlament přímo vnitrostátním parlamentům.

Návrhy legislativních aktů pocházející od skupiny členských států, Soudního dvora, Evropské centrální banky nebo Evropské investiční banky postoupí vnitrostátním parlamentům Rada.

Článek 3

Vnitrostátní parlamenty mohou zaslat postupem uvedeným v Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality předsedům Evropského parlamentu, Rady a Komise odůvodněné stanovisko k tomu, zda je návrh legislativního aktu v souladu se zásadou subsidiarity.

Pochází-li návrh legislativního aktu od skupiny členských států, předá předseda Rady odůvodněné stanovisko či odůvodněná stanoviska vládám těchto členských států.

Pochází-li návrh legislativního aktu od Soudního dvora, Evropské centrální banky nebo Evropské investiční banky, předá předseda Rady odůvodněné stanovisko či odůvodněná stanoviska dotyčnému orgánu nebo dotyčné instituci.

Článek 4

Mezi okamžikem, kdy je návrh legislativního aktu zpřístupněn vnitrostátním parlamentům v úředních jazycích Unie, a okamžikem, kdy je zařazen na předběžný pořad jednání Rady ke svému přijetí nebo k přijetí postoje v rámci legislativního postupu, musí uplynout lhůta osmi týdnů.

Výjimky jsou možné v případě naléhavosti, přičemž se důvody pro ně uvedou v aktu nebo postoji Rady. Kromě náležitě odůvodněných naléhavých případů nesmí v průběhu těchto osmi týdnů dojít k žádné dohodě o daném návrhu legislativního aktu. Kromě náležitě odůvodněných naléhavých případů musí mezi zařazením návrhu legislativního aktu na předběžný pořad jednání Rady a přijetím postoje uplynout lhůta deseti dní.

Článek 5

Pořady jednání a výsledky zasedání Rady včetně zápisů ze zasedání, na nichž Rada jedná o návrzích legislativních aktů, se předávají přímo vnitrostátním parlamentům současně jako vládám členských států.

Článek 6

Hodlá-li Evropská rada využít čl. 48 odst. 7 první nebo druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii, musí být vnitrostátní parlamenty informovány o iniciativě Evropské rady nejméně šest měsíců před přijetím rozhodnutí.

Článek 7

Účetní dvůr předá svou výroční zprávu pro informaci vnitrostátním parlamentům současně jako Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 8

V případě vícekomorových vnitrostátních parlamentů se články 1 až 7 vztahují na všechny komory, z nichž se skládají.

HLAVA II MEZIPARLAMENTNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 9

Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty společně vymezí organizaci a podporu účinné a pravidelné meziparlamentní spolupráce v Evropské unii.

Článek 10

Konference parlamentních výborů pro evropské záležitosti může Evropskému parlamentu, Radě a Komisi dávat veškeré podněty, které považuje za účelné. Tato konference kromě toho podporuje výměnu informací a osvědčených postupů mezi vnitrostátními parlamenty a Evropským parlamentem, což platí i pro jejich specializované výbory. Může rovněž pořádat meziparlamentní přednášky na zvláštní témata, zejména jednat o otázkách společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně společné bezpečnostní a obranné politiky. Podněty konference nezavazují vnitrostátní parlamenty ani nepředjímají jejich postoje.

PROTOKOL
O STATUTU SOUDNÍHO DVORA EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Soudního dvora Evropské unie podle článku 281 Smlouvy o fungování Evropské unie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

Článek 1

Soudní dvůr Evropské unie je zřízen a vykonává své funkce v souladu s ustanoveními Smluv a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Smlouva o ESAE) a tohoto statutu.

HLAVA I

POSTAVENÍ SOUDCŮ A GENERÁLNÍCH ADVOKÁTŮ

Článek 2

Každý soudce je povinen před nastoupením do své funkce složit na veřejném zasedání před Soudním dvorem přísahu, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a podle svého nejlepšího svědomí a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 3

Soudci jsou vyňati z pravomoci soudů. Pokud jde o úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, jsou vyňati z pravomoci soudů i po skončení svých funkcí.

Soudní dvůr je může rozhodnutím přijatým v plénu této imunity zbavit. Týká-li se rozhodnutí člena Tribunálu nebo člena specializovaného soudu, rozhodne Soudní dvůr po konzultaci dotyčného soudu.

Je-li po zbavení imunity zahájeno proti některému soudci trestní řízení, může být tento soudce v každém členském státě postaven pouze před takový soud, který je příslušný k trestnímu řízení proti soudcům nejvyšších soudních instancí v tomto členském státě.

Články 11 až 14 a článek 17 Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie se vztahují na soudce, generální advokáty, vedoucího soudní kanceláře a pomocné zpravodaje Soudního dvora Evropské unie, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se imunity soudců, která jsou uvedena v předchozích pododstavcích.

Článek 4

Soudci nesmí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci.

Neudělí-li Rada prostou většinou mimořádně výjimku z tohoto pravidla, nesmějí během funkčního období vykonávat žádnou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

Při svém nástupu se slavnostně zavazují během výkonu své funkce i po jejím skončení zachovávat povinnosti vyplývající z jejich funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po tomto skončení funkce.

V případě pochybnosti rozhoduje Soudní dvůr. Týká-li se rozhodnutí člena Tribunálu nebo člena specializovaného soudu, rozhodne Soudní dvůr po konzultaci dotyčného soudu.

Článek 5

Funkce soudce zaniká kromě pravidelných obměn a smrti odstoupením.

V případě odstoupení soudce se dopis o odstoupení zasílá předsedovi Soudního dvora s tím, aby jej předložil předsedovi Rady. Jeho uvědoměním se místo uvolňuje.

Mimo případy, na které se použije článek 6, zastává každý soudce svou funkci, dokud se jí neujme jeho nástupce.

Článek 6

Soudce může být zbaven funkce nebo mu může být odňat nárok na důchod nebo jej nahrazující požitky pouze tehdy, nesplňuje-li nadále podle jednomyslného názoru soudců a generálních advokátů Soudního dvora požadované podmínky nebo neplní-li nadále povinnosti vyplývající ze své funkce. Dotyčný soudce se těchto jednání neúčastní. Je-li dotyčná osoba členem Tribunálu nebo specializovaného soudu, rozhodne Soudní dvůr po konzultaci dotyčného soudu.

Vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora sdělí rozhodnutí Soudního dvora předsedům Evropského parlamentu a Komise a oznámí je předsedovi Rady.

V případě rozhodnutí o zbavení některého soudce jeho funkce se místo uvolňuje oznámením tohoto rozhodnutí předsedovi Rady.

Článek 7

Skončí-li výkon funkce soudce před uplynutím jeho funkčního období, je nahrazen na zbývající část funkčního období.

Článek 8

Články 2 až 7 se vztahují i na generální advokáty.

HLAVA II ORGANIZACE SOUDNÍHO DVORA

Článek 9

Částečná obměna, k níž dochází každé tři roky, se týká čtrnácti soudců.

Částečná obměna generálních advokátů, k níž dochází každé tři roky, se týká vždy čtyř generálních advokátů.

Článek 9a

Soudci volí ze svého středu předsedu a místopředsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda i místopředseda mohou být zvoleni opakovaně.

Místopředseda je nápomocen předsedovi za podmínek stanovených jednacím řádem. Zastupuje předsedu v případě, že na jeho straně nastane překážka ve výkonu funkce, nebo v případě, že jeho funkce není obsazena.

Článek 10

Vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora skládá před Soudním dvorem přísahu, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a podle svého nejlepšího svědomí a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 11

Soudní dvůr zajistí zastupování vedoucího soudní kanceláře v případě překážky na jeho straně.

Článek 12

Soudnímu dvoru jsou přiděleni úředníci a jiní zaměstnanci, aby zajistili jeho chod. Jsou podřízeni vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora pod dohledem předsedy.

Článek 13

Na žádost Soudního dvora mohou Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem rozhodnout o jmenování pomocných zpravodajů a upravit jejich postavení. Pomocní zpravodajové mohou být za podmínek stanovených jednacím řádem povoláni k účasti na přípravném šetření k věci předložené Soudnímu dvoru a ke spolupráci se soudcem zpravodajem.

Pomocné zpravodaje jmenuje Rada prostou většinou z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a mají požadovanou právnickou kvalifikaci. Před Soudním dvorem skládají přísahu, že budou svou funkci vykonávat zcela nestranně a podle svého nejlepšího svědomí a že budou zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 14

Soudci, generální advokáti a vedoucí soudní kanceláře musí mít bydliště v místě sídla Soudního dvora.

Článek 15

Soudní dvůr vykonává svou činnost nepřetržitě. Trvání soudních prázdnin stanoví Soudní dvůr s ohledem na své úřední potřeby.

Článek 16

Soudní dvůr zřizuje senáty složené ze tří a pěti soudců. Soudci volí ze svého středu předsedy senátů. Předsedové senátů složených z pěti soudců jsou voleni na dobu tří let. Mohou být zvoleni dvakrát po sobě.

Velký senát je složen z patnácti soudců. Předsedá mu předseda Soudního dvora. Členy velkého senátu jsou rovněž místopředseda Soudního dvora a za podmínek stanovených jednacím řádem tři předsedové senátů složených z pěti soudců a jiní soudci.

Soudní dvůr zasedá ve velkém senátu, požádá-li o to členský stát nebo orgán Unie, který je účastníkem řízení.

Soudní dvůr zasedá v plénu při řízení na základě čl. 228 odst. 2, čl. 245 druhého pododstavce, článku 247 nebo čl. 286 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Navíc může Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout, že věc bude předložena plénu, má-li za to, že věc, kterou se zabývá, má mimořádný význam.

Článek 17

Soudní dvůr může platně rozhodovat jen v lichém počtu soudců.

Rozhodnutí senátů složených ze tří nebo pěti soudců jsou platná, pouze pokud jsou přijata třemi soudci.

Rozhodnutí velkého senátu jsou platná, pouze pokud je přítomno jedenáct soudců.

Rozhodnutí pléna Soudního dvora jsou platná, pouze pokud je přítomno sedmnáct soudců.

V případě překážky na straně jednoho soudce senátu může být za podmínek stanovených jednacím řádem povolán soudce, který je členem jiného senátu.

Článek 18

Soudci a generální advokáti se nemohou účastnit rozhodování v žádné věci, ve které dříve vystupovali jako zmocněnci, poradci nebo advokáti některého z účastníků řízení nebo o níž byli povoláni rozhodnout jako členové soudu či vyšetřovací komise nebo v jakémkoli jiném postavení.

Jestliže má soudce nebo generální advokát ze zvláštního důvodu za to, že se nemůže účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, sdělí to předsedovi. V případě, že se předseda domnívá, že se některý soudce nebo generální advokát nemá ze zvláštního důvodu účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, upozorní na to dotyčného.

V případě obtíží při použití tohoto článku rozhoduje Soudní dvůr.

Účastník řízení se nemůže dovolávat státní příslušnosti soudce nebo skutečnosti, že soudce jeho státní příslušnosti není členem Soudního dvora nebo některého senátu, za tím účelem, aby žádal změnu složení Soudního dvora nebo některého senátu.

HLAVA III

ŘÍZENÍ PŘED SOUDNÍM DVOREM

Článek 19

Členské státy a orgány Unie zastupuje před Soudním dvorem zmocněnec jmenovaný pro každou jednotlivou věc; zmocněnci může být nápomocen poradce nebo advokát.

Stejným způsobem jsou zastupovány státy, které jsou stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolní úřad ESVO uvedený ve zmíněné dohodě.

Jiní účastníci řízení musí být zastoupeni advokátem.

Zastupovat některého účastníka řízení před Soudním dvorem nebo mu být nápomocen může pouze advokát oprávněný k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

Zmocněnci, poradci a advokáti vystupující před Soudním dvorem požívají práv a záruk nezbytných k nezávislému výkonu svých funkcí za podmínek, které určí jednací řád.

Soudní dvůr má vůči poradcům a advokátům, kteří před ním vystupují, pravomoci obvykle přiznávané soudům, a to za podmínek, které určí jednací řád.

Vysokoškolští učitelé, kteří jsou státními příslušníky členských států, jejichž právní řád jim přiznává právo vystupovat před soudy, požívají u Soudního dvora práv, která tento článek přiznává advokátům.

Článek 20

Řízení před Soudním dvorem má dvě části: písemnou a ústní.

Písemná část řízení zahrnuje doručení žalob, spisů účastníků řízení, žalobních odpovědí a vyjádření a případně replik, jakož i veškerých podpůrných písemností a dokumentů nebo jejich ověřených opisů účastníkům řízení a orgánům Unie, jejichž rozhodnutí jsou předmětem sporu.

Doručení zajistí vedoucí soudní kanceláře v pořadí a ve lhůtách stanovených jednacím řádem.

Ústní část řízení zahrnuje slyšení zmocněnců, poradců a advokátů, jakož i vyslechnutí stanoviska generálního advokáta a podle potřeby i výslech svědků a znalců.

Má-li Soudní dvůr za to, že věc neobsahuje žádnou novou právní otázku, může po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout, že věc bude projednána bez stanoviska generálního advokáta.

Článek 21

Žaloba k Soudnímu dvoru se podává prostřednictvím vedoucího soudní kanceláře. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo žalobce, postavení podepsaného, označení strany nebo stran, proti nimž žaloba směřuje, předmět sporu, návrhové žádání a stručný popis žalobních důvodů.

K žalobě musí být v případě potřeby připojen akt, jehož zrušení se požaduje, nebo v případě uvedeném v článku 265 Smlouvy o fungování Evropské unie doklad o datu výzvy zmíněné v uvedeném článku. Jestliže tyto písemnosti nebyly k žalobě připojeny, vyzve vedoucí soudní kanceláře žalobce, aby jej v přiměřené lhůtě dodal, přičemž žaloba nesmí být odmítnuta proto, že tato vada byla odstraněna teprve po uplynutí lhůty stanovené pro podání žaloby.

Článek 22

V případech podle článku 18 Smlouvy o ESAE se opravný prostředek podává k Soudnímu dvoru prostřednictvím vedoucího soudní kanceláře. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo navrhovatele, postavení podepsaného, označení rozhodnutí, proti němuž se opravný prostředek podává, označení účastníků řízení, předmět sporu, návrhové žádání a stručný popis žalobních důvodů.

K opravnému prostředku musí být připojen ověřený opis napadeného rozhodnutí rozhodčího výboru.

Zamítne-li Soudní dvůr opravný prostředek, nabývá rozhodnutí rozhodčího výboru právní moci.

Zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí rozhodčího výboru, může být řízení před rozhodčím výborem na návrh některého z účastníků řízení znovu zahájeno. Rozhodčí výbor je přitom vázán právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí Soudního dvora.

Článek 23

V případech uvedených v článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie doručí příslušný vnitrostátní soud Soudnímu dvoru své rozhodnutí, jímž bylo řízení přerušeno a věc předložena Soudnímu dvoru. Toto rozhodnutí pak oznámí vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora účastníkům řízení, členským státům a Komisi, jakož i orgánu, instituci nebo jinému subjektu Unie, který přijal akt, jehož platnost nebo výklad je předmětem sporu.

Do dvou měsíců od tohoto oznámení mají účastníci řízení, členské státy, Komise a podle okolností i orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie, který přijal akt, jehož platnost nebo výklad je předmětem sporu, právo předložit Soudnímu dvoru spisy účastníků řízení nebo vyjádření.

V případech uvedených v článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie oznámí vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora rozhodnutí vnitrostátního soudu státům, které jsou stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolnímu úřadu ESVO uvedenému ve zmíněné dohodě, a které mohou do dvou měsíců od tohoto oznámení, jedná-li se o některou z oblastí působnosti zmíněné dohody, předložit Soudnímu dvoru spisy účastníků řízení nebo vyjádření.

Pokud dohoda týkající se určité oblasti uzavřená mezi Radou a jedním nebo více třetími státy stanoví, že tyto státy mají právo předkládat spisy účastníků řízení nebo vyjádření, pokud soud členského státu požádá Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce spadající do oblasti působnosti dohody, je rozhodnutí vnitrostátního soudu obsahující uvedenou otázku také oznámeno dotyčným třetím státům, které mohou do dvou měsíců od tohoto oznámení předložit Soudnímu dvoru spisy účastníků řízení nebo vyjádření.

*Článek 23a**

Jednací řád může upravit zrychlené řízení a, v souvislosti s žádostmi o rozhodnutí o předběžné otázce týkajícími se prostoru svobody, bezpečnosti a práva, naléhavé řízení.

V těchto řízeních lze pro předkládání spisů nebo písemných vyjádření stanovit kratší lhůtu, než je lhůta stanovená v článku 23, a odchýlně od čl. 20 čtvrtého pododstavce lze stanovit, že věc bude projednána bez stanoviska generálního advokáta.

V naléhavém řízení lze mimoto omezit okruh účastníků řízení a ostatních zúčastněných uvedených v článku 23 oprávněných předkládat spisy nebo písemná vyjádření a v případech mimořádné naléhavosti lze upustit od písemné části řízení.

* Článek vložen rozhodnutím 2008/79/CE, Euratom (Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 42).

Článek 24

Soudní dvůr může vyzvat účastníky řízení, aby předložili veškeré dokumenty a poskytli veškeré informace, které pokládá za žádoucí. V případě odmítnutí to Soudní dvůr vezme na vědomí.

Soudní dvůr může rovněž požádat členské státy a orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie, které nejsou účastníky řízení, o veškeré údaje, jež považuje za nezbytné pro účely řízení.

Článek 25

Soudní dvůr může kdykoli pověřit kteroukoli osobu, sdružení osob, úřad, výbor nebo orgán podle své volby vypracováním odborného posudku.

Článek 26

Výslech svědků se provádí za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 27

Vůči svědkům, kteří odpírají plnit svědeckou povinnost, vykonává Soudní dvůr pravomoci soudům obvykle přiznávané a může ukládat peněžité tresty za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 28

Svědci a znalci mohou být vyslechnuti pod přísahou ve formě, kterou stanoví jednací řád, anebo způsobem, který stanoví právní řád domovského státu svědka nebo znalce.

Článek 29

Soudní dvůr může přikázat, aby byl svědek nebo znalec vyslechnut soudním orgánem v místě svého bydliště.

Tento příkaz se zašle k provedení příslušnému soudnímu orgánu způsobem, který stanoví jednací řád. Písemnosti, které byly získány na základě tohoto dožádání, se vracejí Soudnímu dvoru stejným způsobem.

Soudní dvůr nese náklady, pokud je případně nepřenesa na účastníky řízení.

Článek 30

Každý členský stát posuzuje porušení přísahy svědky nebo znalci jako obdobný trestný čin spáchaný před svým vnitrostátním soudem v občanskoprávním řízení. Na základě oznámení Soudního dvora stíhá pachatele tohoto činu před příslušným vnitrostátním soudem.

Článek 31

Jednání je veřejné, nerozhodne-li Soudní dvůr z vážných důvodů bez návrhu nebo na návrh účastníků řízení jinak.

Článek 32

V průběhu jednání může Soudní dvůr vyslýchat znalce, svědky i samotné účastníky řízení. Účastníci řízení však před ním mohou vystupovat pouze prostřednictvím svých zástupců.

Článek 33

O každém jednání se sepisuje protokol, který podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře.

Článek 34

Pořad jednání stanoví předseda.

Článek 35

Porady Soudního dvora jsou a zůstanou tajné.

Článek 36

Rozsudky musí být odůvodněny. Uvádějí se v nich jména soudců, kteří se účastnili rozhodování.

Článek 37

Rozsudky podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Vyhlašují se na veřejném zasedání.

Článek 38

Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení.

Článek 39

Předseda Soudního dvora může ve zkráceném řízení, které se v nezbytném rozsahu může odchylovat od určitých pravidel obsažených v tomto statutu a které bude upraveno jednacím řádem, rozhodnout o návrzích na odklad provádění nebo vykonatelnosti napadeného aktu podle článku 278 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo podle článku 157 Smlouvy o ESAE, na nařízení předběžných opatření podle článku 279 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo na zastavení výkonu rozhodnutí podle čl. 299 čtvrtého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie nebo podle čl. 164 třetího pododstavce Smlouvy o ESAE.

Pravomoci uvedené v prvním pododstavci může za podmínek stanovených jednacím řádem vykonávat místopředseda Soudního dvora.

V případě, že nastane překážka ve výkonu funkce na straně předsedy i místopředsedy, zastoupí je jiný soudce za podmínek stanovených jednacím řádem.

Rozhodnutí vydané předsedou nebo jeho zástupcem má pouze předběžnou povahu a nepředjímá rozhodnutí Soudního dvora ve věci samé.

Článek 40

Členské státy a orgány Unie mohou ve sporech předložených Soudnímu dvoru vstoupit do řízení.

Totéž právo mají instituce a jiné subjekty Unie a každá jiná osoba, které mohou prokázat zájem na rozhodnutí sporu předloženého Soudnímu dvoru. Fyzické nebo právnické osoby nesmějí zasahovat do sporů mezi členskými státy, sporů mezi orgány Unie nebo sporů mezi členskými státy a orgány Unie.

Aniž je dotčen druhý pododstavec, mohou státy, které jsou stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru a které nejsou členskými státy, jakož i Kontrolní úřad ESVO uvedený ve zmíněné dohodě, vstoupit do řízení ve sporech týkajících se některé oblasti působnosti zmíněné dohody.

Návrhová žádání obsažená v návrhu na vstup do řízení se omezí na podporu návrhového žádání jednoho z hlavních účastníků řízení.

Článek 41

Jestliže žalovaný nepodá písemné návrhové žádání, ačkoli byl řádně vyrozuměn, bude proti němu vydán rozsudek pro zmeškání. Proti rozsudku se lze odvolat ve lhůtě jednoho měsíce po jeho oznámení. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, nemá odvolání odkladný účinek na výkon rozsudku pro zmeškání.

Článek 42

Členské státy, orgány, instituce a jiné subjekty Unie a ostatní fyzické nebo právnické osoby mohou v případech a za podmínek, které budou stanoveny jednacím řádem, vznést námítky třetí osoby proti rozsudkům, jestliže se tyto rozsudky týkají jejich práv a jestliže byly vydány bez jejich účasti.

Článek 43

V případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozsudku je Soudní dvůr příslušný podat jeho výklad na žádost kteréhokoli účastníka řízení nebo orgánu Unie, jestliže prokáží, že mají na věci oprávněný zájem.

Článek 44

Obnovu řízení lze u Soudního dvora žádat jen z toho důvodu, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti, které před vynesením rozsudku nebyly známy Soudnímu dvoru ani účastníku řízení, který o obnovu žádá.

Obnovené řízení se zahajuje rozhodnutím Soudního dvora, které výslovně uvádí existenci nové skutečnosti, přiznává jí význam odůvodňující obnovení řízení a prohlašuje proto žádost za přípustnou.

Žádost o obnovu řízení není přípustná po uplynutí lhůty deseti let od vydání rozsudku.

Článek 45

Jednací řád stanoví prodloužení procesních lhůt z důvodu vzdálenosti.

Zánik nároku pro zmeškání lhůty nelze namítat, jestliže dotyčná strana prokáže působení náhody nebo vyšší moci.

Článek 46

Nároky vůči Unii z mimosmluvní odpovědnosti se promlčují za pět let ode dne, kdy nastala skutečnost, na níž se zakládají. Promlčení se přerušuje buď podáním žaloby u Soudního dvora, nebo předběžnou žádostí, kterou poškozený předloží příslušnému orgánu Unie. V naposledy uvedeném případě musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců stanovené v článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie; podle okolností se použije čl. 265 druhý pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie.

Tento článek se rovněž vztahuje na nároky vůči Evropské centrální bance z mimosmluvní odpovědnosti.

HLAVA IV TRIBUNÁL

Článek 47

Ustanovení čl. 9 prvního pododstavce, článků 9a, 14 a 15, čl. 17 prvního, druhého, čtvrtého a pátého pododstavce a článku 18 se použijí na Tribunál a jeho členy.

Ustanovení čl. 3 čtvrtého pododstavce a článků 10, 11 a 14 se přiměřeně použijí pro vedoucího soudní kanceláře Tribunálu.

Článek 48

Tribunál se skládá ze dvaceti osmi soudců.

Článek 49

Členové Tribunálu mohou být povoláni, aby plnili úkoly generálního advokáta.

Úlohou generálního advokáta je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska v některých věcech předložených Tribunálu a být mu tím nápomocen při plnění jeho poslání.

Kritéria pro výběr těchto věcí a postup povolávání generálních advokátů stanoví jednací řád Tribunálu.

Člen povoláný k výkonu funkce generálního advokáta v určité věci se nesmí účastnit rozhodování v téže věci.

Článek 50

Tribunál zasedá v senátech o třech nebo pěti soudcích. Soudci volí ze svého středu předsedy senátů. Předsedové senátů složených z pěti soudců jsou voleni na dobu tří let. Mohou být zvoleni dvakrát po sobě.

Složení senátů a přidělování věcí jednotlivým senátům určí jednací řád. Ve věcech vymezených jednacím řádem může Tribunál zasedat v plénu nebo jako samosoudce.

Jednací řád může rovněž stanovit, ve kterých věcech a za jakých podmínek Tribunál zasedá ve velkém senátu.

Článek 51

Odchylně od pravidla obsaženého v čl. 256 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie je Soudní dvůr příslušný rozhodovat o žalobách uvedených v člancích 263 a 265 Smlouvy o fungování Evropské unie podaných členským státem proti

- a) aktu nebo nečinnosti Evropského parlamentu nebo Rady nebo obou těchto orgánů jednajících společně, kromě:
 - rozhodnutí přijatých Radou podle čl. 108 odst. 2 třetího pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - aktů Rady přijatých podle nařízení Rady týkajícího se opatření na ochranu obchodu ve smyslu článku 207 Smlouvy o fungování Evropské unie,

- aktů Rady, kterými Rada vykonává prováděcí pravomoci v souladu s čl. 291 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie;

b) aktu nebo nečinnosti Komise podle čl. 331 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Dále je Soudní dvůr příslušný rozhodovat o žalobách uvedených v týchž člancích podaných orgánem Unie proti aktu nebo nečinnosti Evropského parlamentu, Rady, obou těchto orgánů jednajících společně nebo Komise nebo podaných orgánem Unie proti aktu nebo nečinnosti Evropské centrální banky.

Článek 52

Předseda Soudního dvora a předseda Tribunálu určí vzájemnou dohodou, za jakých podmínek budou úředníci a jiní zaměstnanci Soudního dvora poskytovat služby Tribunálu, aby zajistili jeho chod. Někteří úředníci a jiní zaměstnanci jsou podřízeni vedoucímu soudní kanceláře Tribunálu pod dohledem předsedy Tribunálu.

Článek 53

Řízení před Tribunálem se řídí hlavou III.

Řízení před Tribunálem bude podle potřeby upřesněno a doplněno jednacím řádem. Jednací řád se může odchýlit od čl. 40 čtvrtého pododstavce a článku 41 s ohledem na zvláštnosti sporů v oblasti práv duševního vlastnictví.

Odchylně od čl. 20 čtvrtého pododstavce může generální advokát předkládat odůvodněná stanoviska písemně.

Článek 54

Je-li žaloba nebo jiné podání určené Tribunálu omylem podáno vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora, předá je neprodleně vedoucímu soudní kanceláře Tribunálu; obdobně je-li žaloba nebo jiné podání určené Soudnímu dvoru omylem podáno vedoucímu soudní kanceláře Tribunálu, předá je neprodleně vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora.

Pokud Tribunál zjistí, že není příslušný k řízení ve věci, ve které je příslušný Soudní dvůr, postoupí věc Soudnímu dvoru; obdobně pokud Soudní dvůr zjistí, že je k řízení příslušný Tribunál, postoupí věc Tribunálu, který již poté nemůže prohlásit svou nepříslušnost.

Jsou-li Soudnímu dvoru i Tribunálu předloženy věci, které mají stejný předmět, týkají se stejné otázky výkladu nebo otázky platnosti stejného právního aktu, může Tribunál po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení, dokud Soudní dvůr nevynese rozsudek, nebo je-li žaloba podána podle článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie, upustit od projednání věci, aby umožnil Soudnímu dvoru o těchto věcech rozhodnout. Za stejných okolností může Soudní dvůr rovněž rozhodnout o přerušení řízení, které před ním probíhá; v tom případě řízení před Tribunálem pokračuje.

Pokud členský stát a orgán Unie napadají tentýž akt, upustí Tribunál od projednání věci, aby umožnil Soudnímu dvoru rozhodnout o těchto žalobách.

Článek 55

Vedoucí soudní kanceláře Tribunálu oznámí konečná rozhodnutí Tribunálu, rozhodnutí, která řeší věc pouze částečně, nebo rozhodnutí o otázce týkající se příslušnosti Tribunálu nebo přípustnosti žaloby všem účastníkům řízení, jakož i všem členským státům a orgánům Unie, přestože nevstoupily do řízení před Tribunálem.

Článek 56

Proti konečným rozhodnutím Tribunálu, proti rozhodnutím, která řeší věc pouze částečně, nebo proti rozhodnutím o otázce týkající se příslušnosti Tribunálu nebo přípustnosti žaloby lze ve lhůtě dvou měsíců od oznámení napadeného rozhodnutí podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru.

Tento opravný prostředek může podat kterýkoli účastník řízení, jehož návrhovému žádání nebylo zcela nebo zčásti vyhověno. Jiní vedlejší účastníci řízení než členské státy nebo orgány Unie mohou podat opravný prostředek, pouze pokud se jich rozhodnutí Tribunálu přímo týká.

S výjimkou sporů mezi Uní a jejich zaměstnanci mohou tento opravný prostředek podat rovněž členské státy a orgány Unie, které nevstoupily do řízení před Tribunálem. Tyto členské státy a orgány mají stejné postavení jako členské státy nebo orgány, které vstoupily do řízení v prvním stupni.

Článek 57

Opravný prostředek k Soudnímu dvoru proti rozhodnutí Tribunálu, kterým byl zamítnut návrh na vstup do řízení, může osoba, jejíž návrh byla zamítnut, podat ve lhůtě dvou týdnů od oznámení rozhodnutí o zamítnutí.

Účastníci řízení mohou podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru proti rozhodnutím Tribunálu přijatým podle článku 278 nebo 279 nebo podle čl. 299 čtvrtého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie nebo podle článku 157 nebo podle čl. 164 třetího pododstavce Smlouvy o ESAE ve lhůtě dvou měsíců od jejich oznámení.

O opravných prostředcích uvedených v prvním a druhém pododstavci tohoto článku se rozhoduje postupem podle článku 39.

Článek 58

Opravné prostředky k Soudnímu dvoru jsou omezeny na právní otázky. Jsou přípustné pro nepřislušnost Tribunálu, pro nedostatky řízení před Tribunálem, které poškozují zájmy účastníka řízení podávajícího opravný prostředek, či pro porušení právních předpisů Unie Tribunálem.

Opravný prostředek jen proti určení výše náhrady nákladů řízení nebo proti rozhodnutí, který z účastníků řízení je má platit, není přípustný.

Článek 59

Je-li podán opravný prostředek proti rozhodnutí Tribunálu, má řízení před Soudním dvorem písemnou a ústní část. Za podmínek stanovených v jednacím řádu může Soudní dvůr poté, co byli vyslechnuti účastníci řízení a generální advokát, rozhodnout bez ústního jednání.

Článek 60

Aniž jsou dotčeny články 278 a 279 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo článek 157 Smlouvy o ESAE, nemá opravný prostředek odkladný účinek.

Odchylně od článku 280 Smlouvy o fungování Evropské unie nabývá rozhodnutí Tribunálu, které ruší nařízení, právní moci až dnem, kdy uplyne lhůta stanovená v čl. 56 prvním pododstavci tohoto statutu, nebo pokud je v této lhůtě podán opravný prostředek, dnem jeho zamítnutí, aniž je dotčeno právo účastníka řízení požádat Soudní dvůr na základě článků 278 a 279 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 157 Smlouvy o ESAE o pozastavení účinků rozhodnutí, které bylo prohlášeno za neplatné, nebo o nařízení jiného předběžného opatření.

Článek 61

Je-li opravný prostředek opodstatněný, zruší Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu. Soudní dvůr může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.

Je-li věc vrácena Tribunálu, je tento tribunál vázán právním názorem obsaženým v rozhodnutí Soudního dvora.

Je-li opravný prostředek podaný členským státem nebo orgánem Unie, který nevstoupil do řízení před Tribunálem, opodstatněný, může Soudní dvůr určit, považuje-li to za nezbytné, které účinky zrušeného rozhodnutí Tribunálu jsou pro účastníky řízení zachovány.

Článek 62

V případech uvedených v čl. 256 odst. 2 a 3 Smlouvy o fungování Evropské unie může první generální advokát navrhnout Soudnímu dvoru, aby přezkoumal rozhodnutí Tribunálu, má-li za to, že existuje vážné nebezpečí narušení jednoty nebo souladu práva Unie.

Návrh musí podat ve lhůtě jednoho měsíce od vyhlášení rozhodnutí Tribunálu. Soudní dvůr rozhodne ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy mu první generální advokát podal návrh, zda je rozhodnutí třeba přezkoumat.

Článek 62a

Soudní dvůr rozhoduje o otázkách, které jsou předmětem přezkumu, postupem pro naléhavé situace na základě spisu, který mu předá Tribunál.

Osoby uvedené v článku 23 a v případech stanovených v čl. 256 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie i účastníci řízení před Tribunálem mají právo předložit Soudnímu dvoru ve lhůtě stanovené k tomuto účelu své spisy nebo vyjádření k otázkám, které jsou předmětem přezkumu.

Před vydáním rozhodnutí může Soudní dvůr rozhodnout o zahájení ústního jednání.

V případech stanovených v čl. 256 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie a aniž jsou dotčeny články 278 a 279 Smlouvy o fungování Evropské unie, nemají návrh na přezkoumání a rozhodnutí o zahájení přezkumného řízení odkladný účinek. Shledá-li Soudní dvůr, že rozhodnutí Tribunálu ohrožuje jednotu nebo soulad práva Unie, vrátí případ Tribunálu, který je vázán právním názorem Soudního dvora; Soudní dvůr může určit účinky rozhodnutí Tribunálu, které jsou pro účastníky řízení zachovány. Pokud však řešení sporu vyplývá, s přihlédnutím k výsledku přezkumu, ze skutkových zjištění, na nichž se zakládá rozhodnutí Tribunálu, rozhodne Soudní dvůr s konečnou platností.

V případech stanovených v čl. 256 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, není-li navržen přezkum nebo rozhodnuto o zahájení přezkumu, nabývají odpověď nebo odpovědi Tribunálu na otázky, které mu byly předloženy, účinku uplynutím lhůt stanovených k tomuto účelu v čl. 62 druhém pododstavci. Je-li zahájen přezkum, nabývají odpověď nebo odpovědi, které jsou předmětem přezkumu, účinku po jeho skončení, pokud Soudní dvůr nerozhodne jinak. Shledá-li Soudní dvůr, že rozhodnutí Tribunálu narušuje jednotu nebo soulad práva Unie, nahrazuje odpověď Soudního dvora na otázky, které jsou předmětem přezkumu, odpověď Tribunálu.

HLAVA IVa SPECIALIZOVANÉ SOUDY

Článek 62c

Ustanovení o pravomocích, složení a organizaci specializovaných soudů zřízených podle článku 257 Smlouvy o fungování Evropské unie a o řízení před nimi jsou obsažena v příloze tohoto statutu.

Evropský parlament a Rada mohou postupem podle článku 257 Smlouvy o fungování Evropské unie ke specializovaným soudům přidělit přechodné soudce, aby nahradili v nepřítomnosti soudce, na jejichž straně nastane dlouhodobá překážka, která jim brání v účasti na vyřizování věcí, aniž se stali plně invalidními. V tomto případě stanoví Evropský parlament a Rada podmínky jmenování přechodných soudců, jejich práva a povinnosti, podmínky výkonu jejich funkce i okolnosti, za nichž funkce zaniká.

HLAVA V ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 63

Jednací řady Soudního dvora a Tribunálu obsahují veškerá další ustanovení nezbytná k provádění a případnému doplňování tohoto statutu.

Článek 64

Pravidla o užívání jazyků vztahující se na Soudní dvůr Evropské unie stanoví Rada jednomyslně nařízením. Toto nařízení se přijme buď na žádost Soudního dvora a po konzultaci s Komisí a Evropským parlamentem, nebo na návrh Komise a po konzultaci se Soudním dvorem a Evropským parlamentem.

Až do přijetí těchto pravidel zůstávají v účinnosti ustanovení jednacího řádu Soudního dvora a jednacího řádu Tribunálu týkající se užívání jazyků. Odchylně od článků 253 a 254 Smlouvy o fungování Evropské unie mohou být tato ustanovení změněna nebo zrušena pouze s jednomyslným souhlasem Rady.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Článek 1

Soud pro veřejnou službu Evropské unie (dále jen „Soud pro veřejnou službu“) má pravomoc rozhodovat v prvním stupni spory mezi Unií a jejími zaměstnanci podle článku 270 Smlouvy o fungování Evropské unie, včetně sporů mezi každou institucí nebo subjektem a jeho zaměstnanci, které spadají do pravomoci Soudního dvora Evropské unie.

Článek 2

1. Soud pro veřejnou službu se skládá ze sedmi soudců. Na žádost Soudního dvora může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout, že zvýší počet soudců.

Soudci jsou jmenováni na dobu šesti let. Soudci, jejichž funkční období končí, mohou být jmenováni opakovaně.

Každé uvolněné místo se obsazuje jmenováním nového soudce na dobu šesti let.

2. Vedle soudců uvedených v odst. 1 prvním pododstavci budou jmenováni přechodní soudci, aby nahradili v nepřítomnosti soudce, na jejichž straně nastane dlouhodobá překážka, která jim brání v účasti na vyřizování věcí, aniž se stali plně invalidními.

Článek 3

1. Soudce jmenuje Rada postupem stanoveným v čl. 257 čtvrtém pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie po konzultaci s výborem zřízeným tímto článkem. Při jmenování soudců dbá Rada na vyvážené složení Soudu pro veřejnou službu na co nejširším zeměpisném základě z řad státních příslušníků členských států a z hlediska zastoupení vnitrostátních právních systémů.
2. Každá osoba, která má občanství Unie a která splňuje podmínky stanovené v čl. 257 čtvrtém pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie, může předložit svou kandidaturu. Rada stanoví na doporučení Soudního dvora podmínky a postupy pro předkládání a vyřizování kandidatur.
3. Zřizuje se výbor složený ze sedmi osob z řad bývalých členů Soudního dvora a Tribunálu a obecně uznávaných právníků. Rada rozhoduje na doporučení předsedy Soudního dvora o jmenování členů výboru a pravidlech jeho fungování.
4. Výbor vydává stanovisko ke vhodnosti kandidátů na výkon funkce soudce Soudu pro veřejnou službu. Výbor připojí k tomuto stanovisku seznam kandidátů, kteří mají nejvhodnější zkušenosti na nejvyšší úrovni. Tento seznam musí obsahovat počet kandidátů, který odpovídá alespoň dvojnásobku počtu soudců, které má Rada jmenovat.

Článek 4

1. Soudci volí ze svého středu předsedu Soudu pro veřejnou službu na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.
2. Soud pro veřejnou službu zasedá v senátech o třech soudcích. Ve věcech vymezených jednacím řádem může rozhodovat v plénu, v senátu o pěti soudcích nebo jako samosoudce.
3. Předseda Soudu pro veřejnou službu předsedá plénu a senátu o pěti soudcích. Předsedové senátů o třech soudcích jsou jmenováni za podmínek stanovených v odstavci 1. Je-li předseda Soudu pro veřejnou službu přidělen senátu o třech soudcích, předsedá mu.
4. Pravomoci a usnášeníschopnost pléna, jakož i složení senátů a přidělování věcí jednotlivým senátům určí jednací řád.

Článek 5

Články 2 až 6, 14 a 15, čl. 17 první, druhý a pátý pododstavec a článek 18 statutu Soudního dvora Evropské unie se použijí na Soud pro veřejnou službu a jeho členy.

Přísaha uvedená v článku 2 statutu se skládá před Soudním dvorem a rozhodnutí uvedená v člancích 3, 4 a 6 tohoto statutu přijímá Soudní dvůr po konzultaci se Soudem pro veřejnou službu.

Článek 6

1. Soud pro veřejnou službu se opírá o útvary Soudního dvora a Tribunálu. Předseda Soudního dvora, popřípadě předseda Tribunálu určí vzájemnou dohodou s předsedou Soudu pro veřejnou službu, za jakých podmínek budou úředníci a ostatní zaměstnanci Soudního dvora nebo Tribunálu poskytovat služby Soudu pro veřejnou službu, aby zajistili jeho chod. Někteří úředníci nebo jiní zaměstnanci jsou podřízeni vedoucímu soudní kanceláře Soudu pro veřejnou službu pod dohledem předsedy tohoto soudu.
2. Soud pro veřejnou službu jmenuje vedoucího své soudní kanceláře a upraví jeho postavení. Ustanovení čl. 3 čtvrtého pododstavce a články 10, 11 a 14 statutu Soudního dvora Evropské unie se použijí na vedoucího soudní kanceláře tohoto soudu.

Článek 7

1. Řízení před Soudem pro veřejnou službu se řídí hlavou III statutu Soudního dvora Evropské unie, s výjimkou článků 22 a 23 uvedeného statutu. Podle potřeby bude upřesněno a doplněno jednacím řádem tohoto Soudu.

2. Pravidla pro používání jazyků u Tribunálu se vztahují na Soud pro veřejnou službu.
3. Písemná část řízení zahrnuje podání návrhu a žalobní odpovědi, nerozhodne-li Soud pro veřejnou službu o nezbytnosti druhé výměny spisů účastníků řízení. Uskutečnila-li se druhá výměna spisů účastníků řízení, může Soud pro veřejnou službu se souhlasem účastníků řízení rozhodnout bez ústního jednání.
4. V každém stadiu řízení, včetně podání návrhu, může Soud pro veřejnou službu zkoumat možnosti smírného narovnání a může se pokusit o jeho usnadnění.
5. Soud pro veřejnou službu rozhoduje o nákladech řízení. S výhradou zvláštních ustanovení jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

Článek 8

1. Je-li návrh nebo jiné podání určené Soudu pro veřejnou službu omylem podáno vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora nebo Tribunálu, předá je neprodleně vedoucímu soudní kanceláře Soudu pro veřejnou službu. Obdobně, je-li návrh nebo jiné podání určené Soudnímu dvoru nebo Tribunálu omylem podáno vedoucímu soudní kanceláře Soudu pro veřejnou službu, předá je neprodleně vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora nebo Tribunálu.

2. Pokud Soud pro veřejnou službu zjistí, že není příslušný k řízení ve věci, ve které je příslušný Soudní dvůr nebo Tribunál, postoupí věc Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Obdobně pokud Soudní dvůr nebo Tribunál zjistí, že je k řízení příslušný Soud pro veřejnou službu, postoupí věc Soudu pro veřejnou službu, který již poté nemůže prohlásit svou nepříslušnost.
3. Jsou-li Soudu pro veřejnou službu i Tribunálu předloženy věci týkající se stejné otázky výkladu nebo otázky platnosti stejného právního aktu, může Soud pro veřejnou službu po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení, dokud Tribunál nevynese rozsudek.

Jsou-li Soudu pro veřejnou službu i Tribunálu předloženy věci, které mají stejný předmět, prohlásí Soud pro veřejnou službu svou nepříslušnost, aby umožnil Tribunálu o věcech rozhodnout.

Článek 9

Proti konečným rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu, proti rozhodnutím tohoto soudu, která řeší věc pouze částečně, nebo proti rozhodnutím o otázce týkající se příslušnosti soudu nebo přípustnosti žaloby lze ve lhůtě dvou měsíců od oznámení napadeného rozhodnutí podat opravný prostředek k Tribunálu.

Tento opravný prostředek může podat kterýkoli účastník řízení, jehož návrhovým žádáním nebylo zcela nebo zčásti vyhověno. Jiní vedlejší účastníci řízení než členské státy nebo orgány Unie mohou podat opravný prostředek, pouze pokud se jich rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu přímo týká.

Článek 10

1. Opravný prostředek k Tribunálu proti rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu, kterým byl zamítnut návrh na vstup do řízení, může osoba, jejíž návrh byl zamítnut, podat ve lhůtě dvou týdnů od oznámení rozhodnutí o zamítnutí.
2. Účastníci řízení mohou podat opravný prostředek k Tribunálu proti rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu přijatým podle článku 278 nebo 279 nebo podle čl. 299 čtvrtého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie a podle článku 157 nebo podle čl. 164 třetího pododstavce Smlouvy o ESAE ve lhůtě dvou měsíců od jejich oznámení.
3. Předseda Tribunálu může o opravných prostředcích uvedených v odstavcích 1 a 2 rozhodnout ve zkráceném řízení, které se v nezbytném rozsahu může odchylovat od určitých pravidel obsažených v této příloze a které bude upraveno jednacím řádem Tribunálu.

Článek 11

1. Opravné prostředky k Tribunálu jsou omezeny na právní otázky. Jsou přípustné pro nepřislušnost Soudu pro veřejnou službu, pro nedostatky řízení před tímto soudem, které poškozují zájmy účastníka řízení podávajícího opravný prostředek, či pro porušení právních předpisů Unie Soudem pro veřejnou službu.
2. Opravný prostředek jen proti určení výše náhrady nákladů řízení nebo proti rozhodnutí, který z účastníků řízení je má platit, není přípustný.

Článek 12

1. Aniž jsou dotčeny články 278 a 279 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 157 Smlouvy o ESAE, nemá opravný prostředek k Tribunálu odkladný účinek.
2. Je-li podán opravný prostředek proti rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu, má řízení před Tribunálem písemnou a ústní část. Za podmínek stanovených v jednacím řádu Tribunálu může tento soud poté, co vyslechne účastníky řízení, rozhodnout bez ústního jednání.

Článek 13

1. Je-li opravný prostředek opodstatněný, zruší Tribunál rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu a vydá rozhodnutí ve věci sám. Pokud spor nedovoluje rozhodnout ve věci, vrátí věc zpět k rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu.
2. Je-li věc vrácena Soudu pro veřejnou službu, je tento soud vázán právním názorem obsaženým v rozhodnutí Tribunálu.

**PROTOKOL O UMÍSTĚNÍ SÍDEL ORGÁNŮ
A NĚKTERÝCH INSTITUCÍ, SUBJEKTŮ A ÚTVARŮ
EVROPSKÉ UNIE**

ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ,

S OHLEDEM na článek 341 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 189 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

MAJÍCE NA PAMĚTI A POTVRZUJÍCE rozhodnutí ze dne 8. dubna 1965, a aniž jsou dotčena rozhodnutí o sídlech budoucích orgánů, institucí, subjektů a útvarů,

SE DOHODLI na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

Jediný článek

- a) Evropský parlament má sídlo ve Štrasburku, kde se konají plenární zasedání, která trvají 12 měsíců, včetně zasedání o rozpočtu. Doplňující plenární zasedání se konají v Bruselu. Výbory Evropského parlamentu zasedají v Bruselu. Generální sekretariát Evropského parlamentu a jeho útvary sídlí v Lucemburku.

- b) Rada má sídlo v Bruselu. Během měsíců dubna, června a října zasedá v Lucemburku.
- c) Komise má sídlo v Bruselu. Útvary vyjmenované v člancích 7, 8 a 9 rozhodnutí ze dne 8. dubna 1965 sídlí v Lucemburku.
- d) Soudní dvůr Evropské unie má sídlo v Lucemburku.
- e) Účetní dvůr má sídlo v Lucemburku.
- f) Hospodářský a sociální výbor má sídlo v Bruselu.
- g) Výbor regionů má sídlo v Bruselu.
- h) Evropská investiční banka má sídlo v Lucemburku.
- i) Evropská centrální banka má sídlo ve Frankfurtu.
- j) Evropský policejní úřad (Europol) má sídlo v Haagu.

PROTOKOL

O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

berouce v úvahu, že podle článku 343 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 191 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (ESAE) požívají Evropská unie a ESAE na území členských států imunit a výsad nezbytných pro plnění svého poslání,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

Kapitola I

**Movitý a nemovitý majetek,
pohledávky a operace Evropské unie**

Článek 1

Prostory a budovy Unie jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Unie se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

Článek 2

Archivy Unie jsou nedotknutelné.

Článek 3

Unie, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Unie uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Unie.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

Článek 4

Unie je osvobozena od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro její úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území země, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušné země.

Unie je rovněž osvobozena od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

Kapitola II Komunikace a průkazy

Článek 5 *(bývalý článek 6)*

Orgány Unie požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zástoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Unie nepodléhá cenzuře.

Článek 6
(bývalý článek 7)

Předsedové orgánů Unie mohou vydávat členům a zaměstnancům orgánů Unie průkazy, jejichž formu stanoví Rada prostou většinou a jež úřady členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem Unie.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích zemí.

Kapitola III
Členové Evropského parlamentu

Článek 7
(bývalý článek 8)

Volný pohyb členů Evropského parlamentu, kteří jedou na místo zasedání Evropského parlamentu nebo se z něj vracejí, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Evropského parlamentu při celním odbavení a při devizové kontrole:

- a) přiznává jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslání,
- b) přiznávají vlády ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslání.

Článek 8
(bývalý článek 9)

Členové Evropského parlamentu nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 9
(bývalý článek 10)

V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu,
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při činu; Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit.

Kapitola IV
Zástupci členských států
účastníci se činnosti orgánů
Evropské unie

Článek 10
(bývalý článek 11)

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Unie, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních orgánů Unie.

Kapitola V
Úředníci a jiní zaměstnanci
Evropské unie

Článek 11
(bývalý článek 12)

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Unie bez ohledu na svou státní příslušnost:

- a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení smluv jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Uní a jejich úředníky a jinými zaměstnanci. Této imunity požívají i po ukončení své funkce,
- b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců,
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací,

- d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v dané zemi a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno,
- e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejímiž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno.

Článek 12

(bývalý článek 13)

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Unie svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Unie, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány formou nařízení.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Unie.

Článek 13
(bývalý článek 14)

S úředníky a jinými zaměstnanci Unie, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Unie zřizují bydliště na území členského státu jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými zeměmi Unie, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v předchozím pododstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

Článek 14
(bývalý článek 15)

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány rozhodují formou nařízení o stanovení systému sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie.

Článek 15
(bývalý článek 16)

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s ostatními zúčastněnými orgány určí formou nařízení kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Unie, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článku 11, čl. 12 druhého pododstavce a článku 13.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

Kapitola VI
Výsady a imunity zastoupení třetích zemí
pověřených u Evropské unie

Článek 16
(bývalý článek 17)

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Unie, přiznává zastoupením třetích zemí pověřeným u Unie obvyklé diplomatické imunity a výsady.

Kapitola VII
Obecná ustanovení

Článek 17
(bývalý článek 18)

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Unie výhradně v zájmu Unie.

Každý orgán Unie je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Unie.

Článek 18
(bývalý článek 19)

Při uplatňování tohoto protokolu jednají orgány Unie ve vzájemné shodě s odpovědnými úřady příslušných členských států.

Článek 19
(bývalý článek 20)

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na předsedu Evropské rady.

Vztahují se rovněž na členy Komise.

Článek 20
(bývalý článek 21)

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, vedoucí soudní kanceláře a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru Evropské unie, aniž je dotčen článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie týkající se vynětí soudců a generálních advokátů z pravomoci soudů.

Článek 21
(bývalý článek 22)

Tento protokol se vztahuje rovněž na Evropskou investiční banku, na členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní její činnosti; ustanovení protokolu o statutu této banky tím nejsou dotčena.

Evropská investiční banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a obdobných poplatků v souvislosti se zvýšením svého základního kapitálu a od různých formalit, které jsou s tím spojeny ve státě, na jehož území se nachází její sídlo. Rovněž její rozpuštění či likvidace nepodléhá poplatkům. Kromě toho činnost banky a jejích orgánů vykonávaná na základě statutu nepodléhá dani z obratu.

Článek 22
(bývalý článek 23)

Tento protokol se rovněž vztahuje na Evropskou centrální banku, na členy jejích orgánů a na její zaměstnance, aniž jsou dotčena ustanovení Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Evropská centrální banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a jiných poplatků v souvislosti se zvýšením jejího základního kapitálu a veškerých formalit, které s tím jsou spojeny ve státě, v němž má sídlo. Činnost Evropské centrální banky a jejích orgánů vykonávaná v souladu se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nepodléhá dani z obratu.

PROTOKOL O ČLÁNKU 40.3.3
ÚSTAVY IRSKA

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

Žádná ustanovení Smluv nebo Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii nebo smluv a aktů tyto smlouvy pozměňujících nebo doplňujících se nevztahují na použití článku 40.3.3 Ústavy Irska v Irsku.

PROTOKOL O PŘECHODNÝCH USTANOVENÍCH

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

VZHLEDEM K TOMU, že za účelem zorganizování přechodu mezi institucionálními ustanoveními Smluv použitelnými před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost a ustanoveními obsaženými v uvedené smlouvě je nezbytné stanovit přechodná ustanovení,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

Článek 1

V tomto protokolu se „Smlouvami“ rozumějí Smlouva o Evropské unii, Smlouva o fungování Evropské unie a Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

HLAVA I
USTANOVENÍ
O EVROPSKÉM PARLAMENTU

Článek 2

1. Na zbývající část volebního období 2009–2014 začínající dnem vstupu tohoto článku v platnost a odchýlně od čl. 189 druhého pododstavce a čl. 190 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 107 druhého pododstavce a čl. 108 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, jež byly v platnosti v době konání voleb do Evropského parlamentu v červnu roku 2009, a odchýlně od počtu míst podle čl. 14 odst. 2 prvního pododstavce Smlouvy o Evropské unii se ke stávajícím 736 místům přiřazuje osmnáct níže uvedených míst, čímž se celkový počet poslanců Evropského parlamentu prozatímně do konce volebního období 2009–2014 zvyšuje na 754:

Bulharsko	1	Nizozemsko	1
Španělsko	4	Rakousko	2
Francie	2	Polsko	1
Itálie	1	Slovinsko	1
Lotyšsko	1	Švédsko	2
Malta	1	Spojené království	1

2. Odchylně od čl. 14 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii dotyčné členské státy určí osoby, jež obsadí dodatečná místa uvedená v odstavci 1, v souladu se svými právními předpisy a za podmínky, že tyto osoby byly zvoleny ve všeobecných a přímých volbách, na základě:
- a) všeobecných a přímých voleb konaných k tomuto účelu v dotyčném členském státě v souladu s předpisy platnými pro volby do Evropského parlamentu;
 - b) výsledků voleb do Evropského parlamentu konaných ve dnech 4. až 7. června 2009; nebo
 - c) určení požadovaného počtu poslanců vnitrostátním parlamentem dotyčného členského státu z vlastních řad postupem stanoveným každým z těchto členských států.
3. Včas před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 přijme Evropská rada v souladu s čl. 14 odst. 2 druhým pododstavcem Smlouvy o Evropské unii rozhodnutí, kterým stanoví složení Evropského parlamentu.

HLAVA II USTANOVENÍ O KVALIFIKOVANÉ VĚTŠINĚ

Článek 3

1. V souladu s čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii nabývají ustanovení uvedeného odstavce a ustanovení čl. 238 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, týkající se vymezení kvalifikované většiny v Evropské radě a Radě, účinku dnem 1. listopadu 2014.

2. Mezi 1. listopadem 2014 a 31. březnem 2017, má-li být rozhodnutí přijato kvalifikovanou většinou, může člen Rady požádat, aby bylo toto rozhodnutí přijato kvalifikovanou většinou podle odstavce 3. V tomto případě se použijí odstavce 3 a 4.
3. Aniž je dotčen čl. 235 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie, platí do dne 31. října 2014 následující ustanovení:

Má-li se Evropská rada nebo Rada usnést kvalifikovanou většinou, je hlasům jejích členů přidělena tato váha:

Belgie	12
Bulharsko	10
Česká republika	12
Dánsko	7
Německo	29
Estonsko	4
Irsko	7
Řecko	12
Španělsko	27
Francie	29
Chorvatsko	7
Itálie	29
Kypr	4
Lotyšsko	4
Litva	7
Lucembursko	4
Maďarsko	12
Malta	3
Nizozemsko	13

Rakousko	10
Polsko	27
Portugalsko	12
Rumunsko	14
Slovinsko	4
Slovensko	7
Finsko	7
Švédsko	10
Spojené království	29

Pokud musí být podle Smluv akty přijaty na návrh Komise, je k jejich přijetí třeba nejméně 260 hlasů vyjadřujících kladné stanovisko většiny členů. V ostatních případech se k přijetí aktů vyžaduje nejméně 260 hlasů vyjadřujících kladné stanovisko alespoň dvou třetin členů.

Člen Evropské rady nebo Rady může požádat, aby při přijímání aktu Evropské rady nebo Rady kvalifikovanou většinou bylo ověřeno, zda členské státy tvořící tuto kvalifikovanou většinu zastupují alespoň 62 % celkového počtu obyvatel Unie. Ukáže-li se, že tato podmínka není splněna, není daný akt přijat.

4. Do 31. října 2014 je v případech, kdy se na základě Smluv na hlasování nepodílejí všichni členové Rady, zejména v případech, kdy se odkazuje na kvalifikovanou většinu podle čl. 238 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, kvalifikovaná většina vymezena jako stejný podíl vážených hlasů a stejný podíl počtu členů Rady, a případně jako stejné procento počtu obyvatel dotyčných členských států, které jsou uvedeny v odstavci 3 tohoto článku.

HLAVA III
USTANOVENÍ
O SLOŽENÍCH RADY

Článek 4

Až do vstupu rozhodnutí uvedeného v čl. 16 odst. 6 prvním pododstavci Smlouvy o Evropské unii v platnost se Rada může scházet ve složeních uvedených v druhém a třetím pododstavci uvedeného odstavce a v dalších složeních ze seznamu stanoveného rozhodnutím Rady pro obecné záležitosti, která rozhoduje prostou většinou.

HLAVA IV
USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE KOMISE,
VČETNĚ VYSOKÉHO PŘEDSTAVITELE UNIE
PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI
A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKU

Článek 5

Členové Komise zastávající svou funkci v den vstupu Lisabonské smlouvy v platnost zůstávají ve funkci až do konce svého funkčního období. V den jmenování vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku však skončí funkční období člena, který je stejné státní příslušnosti jako vysoký představitel.

HLAVA V
USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE
GENERÁLNÍHO TAJEMNÍKA RADY,
VYSOKÉHO PŘEDSTAVITELE PRO
SPOLEČNOU ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKU
A NÁMĚSTKA GENERÁLNÍHO TAJEMNÍKA RADY

Článek 6

Funkční období generálního tajemníka Rady, vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a náměstka generálního tajemníka Rady končí dnem vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Rada jmenuje generálního tajemníka v souladu s čl. 240 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie.

HLAVA VI
USTANOVENÍ
O PORADNÍCH INSTITUCÍCH

Článek 7

Až do vstupu rozhodnutí uvedeného v článku 301 Smlouvy o fungování Evropské unie v platnost je rozdělení členů Hospodářského a sociálního výboru toto:

Belgie	12	Litva	9
Bulharsko	12	Lucembursko	6
Česká republika	12	Maďarsko	12
Dánsko	9	Malta	5
Německo	24	Nizozemsko	12
Estonsko	7	Rakousko	12
Irsko	9	Polsko	21
Řecko	12	Portugalsko	12
Španělsko	21	Rumunsko	15
Francie	24	Slovinsko	7
Chorvatsko	9	Slovensko	9
Itálie	24	Finsko	9
Kypr	6	Švédsko	12
Lotyšsko	7	Spojené království	24

Článek 8

Až do vstupu rozhodnutí uvedeného v článku 305 Smlouvy o fungování Evropské unie v platnost je rozdělení členů Výboru regionů toto:

Belgie	12	Litva	9
Bulharsko	12	Lucembursko	6
Česká republika	12	Maďarsko	12
Dánsko	9	Malta	5
Německo	24	Nizozemsko	12
Estonsko	7	Rakousko	12
Irsko	9	Polsko	21
Řecko	12	Portugalsko	12
Španělsko	21	Rumunsko	15
Francie	24	Slovinsko	7
Chorvatsko	9	Slovensko	9
Itálie	24	Finsko	9
Kypr	6	Švédsko	12
Lotyšsko	7	Spojené království	24

HLAVA VII
PŘECHODNÁ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE
AKTŮ PŘIJATÝCH NA ZÁKLADĚ HLAV V A VI
SMLOUVY O EVROPSKÉ UNII
PŘED VSTUPEM LISABONSKÉ SMLOUVY V PLATNOST

Článek 9

Právní účinky aktů orgánů, institucí a jiných subjektů Unie přijatých na základě Smlouvy o Evropské unii před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost jsou zachovány až do zrušení, zániku nebo změny těchto aktů za použití Smluv. Totéž platí pro úmluvy uzavřené mezi členskými státy na základě Smlouvy o Evropské unii.

Článek 10

1. Jako přechodné opatření a v případě aktů Unie v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, které byly přijaty před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, jsou pravomoci orgánů ke dni vstupu uvedené Smlouvy v platnost tyto: pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování Evropské unie se nepoužijí a pravomoci Soudního dvora Evropské unie podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii ve znění platném před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost zůstávají stejné, a to i v případě, že byly uznány podle čl. 35 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii.

2. Změna určitého aktu uvedeného v odstavci 1 vede k použití pravomocí orgánů uvedených v daném odstavci, jak jsou stanoveny ve Smlouvách, ohledně pozměněného aktu a vůči těm členským státům, na něž se uvedený pozměněný akt vztahuje.
3. Použitelnost přechodného opatření uvedeného v odstavci 1 v každém případě končí pět let ode dne vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.
4. Nejpozději šest měsíců před uplynutím přechodného období podle odstavce 3 může Spojené království oznámit Radě, že v případě aktů uvedených v odstavci 1 nepřijímá pravomoci orgánů uvedené v odstavci 1, jak jsou stanoveny ve Smlouvách. Pokud Spojené království učiní toto oznámení, použitelnost všech aktů podle odstavce 1 na Spojené království skončí dnem uplynutí přechodného období podle odstavce 3. Tento pododstavec se nepoužije na pozměněné akty, které se vztahují na Spojené království, jak je uvedeno v odstavci 2.

Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou určí nezbytná následná a přechodná opatření. Spojené království se přijímání tohoto rozhodnutí neúčastní. Kvalifikovaná většina Rady je vymezena podle čl. 238 odst. 3 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Rada také může kvalifikovanou většinou na návrh Komise přijmout rozhodnutí o tom, že Spojené království ponese případné přímé finanční důsledky, které nezbytně a nevyhnutelně nastaly z důvodu ukončení jeho účasti na těchto aktech.

5. Spojené království může kdykoli poté oznámit Radě, že si přeje účastnit se aktů, jež se na ně přestaly vztahovat podle odst. 4 prvního pododstavce. V tom případě se použijí příslušná ustanovení Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, případně Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva. Pravomoci orgánů ve vztahu k těmto aktům jsou pravomoci stanovené ve Smlouvách. Při rozhodování podle příslušných protokolů usilují orgány Unie a Spojené království o obnovení co největší možné míry účasti Spojeného království v *acquis* Unie v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, aniž by došlo k vážnému narušení praktické funkčnosti jeho jednotlivých částí a za současného respektování jejich soudržnosti.
